

ஸ்ரீரஸ்து:

ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவாயநம:.

ஸ்ரீமதேராமா துஜாயநம:.

ஆஸ்திகர்களுக்கு நித்யாநுபாவ்யமான

வேதாந்த தேசிக வைபவம்

ஐகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸநாதிபதி ஸ்ரீகாஞ்சீ
பிரதிவாதி ப ய ங் க ர ம் அண்ணங்க
ராசாரியர் பலவகையாராய்ச்சிகளுடன்
எழுதியது.

சென்னை வினோதன் அச்சககூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டது.

கடைக்குமிடம்:—கரந்தமாலா ஆபீஸ்,

சின்னகாஞ்சீபுரம்.

1962 பிலவனா பங்குனி விசாகம் விலை 75 ரூ. பை.

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்

அப்பய நிகழித் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கு விபாக்கியானமாக நயமயூக
மாலிகை வேண்டுரு சேர்த யிபற்றியுள்ளார். இது தேவநாகரஸிபியில்
அச்சிடப்பட்டுமுள்ளது. இது அவருடைய ஸ்வகீய மதாநுஸாரேண இயற்
றப்பட்டதன்று. பெரும்பாலும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அநுஸரித்தே இயற்றப்ப
டுள்ளது. இதை அவர் தாமே "ஸக்ஷ்மணுய ந்ருதயாநுஸாரினி ரச்யதே
நயமயூகமாலிகா" என்கிற கணொகத்தினால் தெரிவித்துள்ளார். ஸ்வமதத்தை
விட்டுப் பரமத ப்ரக்ரியையா நூலெழுதிவைப்பது ஒரு விசேஷமென்பர். இந்த
ரீதியில் தேசிக திவ்ய சரித்திரத்தைப் பிறர் எழுதிவைத்திருக்கிறபடியே அழகிய
வாரித்தைகளைக் கொண்டு எழுதிவைப்போம்மென்ற எண்ணத்தினால் நாம்
பன்முறையும் இச்சரிதையை நம்முடைய சைலியில் எழுதிப் பிரசுரித்திருப்ப
துண்டு. ஆகனும் அவற்றில் கட்டுக்கதைகள் பல சேர்ந்திருக்கின்றனவென்
பதை நாம் தனிப் புத்தகங்களில் கெடுகளாகவே விளக்கிவந்திருக்கிறோம்.
அத்தகைய புத்தகங்களும் உலகம் பரவியேயுள்ளன. நவீனர்களோ வெண்
னில், அப்பய நிகழிருடைய நயமயூகமாலிகா ப்ரக்ரியையில் நாமெழுதியுள்ள
தேசிக சரித்திரத்தைச் சபரம ப்ரமானமாகக் கொண்டு தங்களுடைய கற்ப
னைக் கதைகள் ஊர்ஜிதமாகிவிட்டன வென்று குதாஹசிக்கின்றனர். அந்
நமக்கொரு ஹானியில்லை. அப்ராமானிகமான கதைகளை நாம் நிரூபணம்
செய்தேயிருக்கிறோம். அந்த நிரூபணங்கள் ஒரே புத்தகத்திக் இல்லாமல் பல
வேறு புத்தகங்களிலிருப்பதால் அவை யெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து
பார்த்து உண்மையை உணர்ந்துகொள்வாரில்லையே! என்னும் வருத்தத்தினு
லும், நம்வ ஜித்ராஸூக்கள் எண்ணிஷயங்களையும் ஒரே புத்தகத்திற் கண்டு
தெளிவு பெறவேண்டுமென்று மாசைவினாலும் இப்புத்தகம் வெளியிடலாகிறது.

இதில் நாமெழுதும் விஷயங்களெல்லாம் ப்ரமான ப்ரதர்சகபூர்வத
மாகவே யிருக்குமாதலால் ப்ராமானிகங்களுக்கு இது ப்ரமானந்த ஸந்தாயக
மென்னுமிடத்தில் ஸந்தேஹயில்லை.

இங்ஙனம்.

P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீ
பேரருளாளன் பெருந்தேவத் தாயார் திருவடிகளே சரணம்
அஸ்மத் குருபரம்பராயோ நம:

வேதாந்த தேசிக வைபவம்

ஸ்ரீ காஞ்சி - பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்தது

திருவவதாரம்

வேதாந்த தேசிகன் திருவவதரித்தவிடம் "காலமுதலாகிய நன்னகரியெல் லாம் கார் மேனியருளாளர் கச்சிக்கு ஒவ்வா" என்றும் "முத்திதரும் நகரெழில் முக்கியமாங் கச்சி" என்றும் புதுழப்பட்ட காஞ்சி கோத்தரத்தில் திருத்தண்கா ளன் வழங்கப்பெறும் விளக்கோயி வேம்பெருமான் ஸ்ரீரத்தியில் பரிசுரமாயிய தியுயஸ்தலம். இவர்க்குத் திருத்தகப்பாளர் அந்த மோடியாதிகள். திருத்தாயார் தோதாத்தியம்மை. ஆசிரியர் (மாதுவரண) கிடாம்பி அப்புள்ளர். இராமா நுரப் பிள்ளான் என்பவரும் அவரே. திருவேங்கடமுடையானுடைய திரு மணியே இவ்வாசிரியரர்ப்த தோன்றினதாகக் கூறுவர். ஸ்வாமி தாமே ஸங்கல் பஸ்துரையோதய நாடக பரந்தாவணியில் தம்மைப்பற்றி அருளில் செவ்ய மிடத்து "விதராஸிக் விபுதவைர்வகுத்தீகாம் பத்மாவலோ பரிசார விதேன ப்ர புக்தா, உத்ப்ரோசடியதே பதஞ்சைகுபத்தி பும்கா கண்டா நுரோல் ஸமஸ்திரிஷ்ட யதாந்மநேதி" என்றருளிய ச்வேகம் இங்கு அருளத்திக்கொள்வது.

திருநாமகரணம்

இவ்வாசிரியர் திருவேங்கட முடையானுடைய மதோதஸவந்தின் அவப்ருத தினமாயிய புரட்டாஸித் திருமொணத்தன்று திருவவதரித்தமை பற்றி ஸ்ரீவேங்கட நாத சரிமா என்று திருநாமம் சாத்தப்பெற்றார். வேதாந்தாசாரியர் என்கிற திருநாமம் பிறகு பட்டப்பெயராகக் கிடைத்தது ஸ்வாமிக்ரு. [கலி இல 4370, சாலிவாஹஸக இல 1191, வி. பி. 1258—சிபவஸம்வதஸரத் தில் இவரது திருவவதார மென்று செரியர்கிருபித்தின்நன்.] நூறு எம்வத்தஸரம் இவ்விபூதியில் எழுந்தருளியிருந்து திருநட்டுக் கெழுத்தருளினாராதலால் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 595 ஆண்டுகட்குமுன் இவ்வாசிரியரது ஜீவிதகாலம் என விளங்கா நின்றது. இதில் மறுபெயர்மே மதபெயர்மே இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை, இருக்க சியாயமுயிர்க்கு.

இளமையில் பெற்ற அநுக்ரஹமும் வித்யாப்பரணமும்

இவ்வாசிரியர் தமது மாதவாகிய அப்புள்ளாளுடைய அருமதர பீதிக் குப் பாதர பூதரா யிருந்தவர்க்கார். நடாதாரம்மானுடைய ஸ்ரீரத்தியில் ஸ்ரீ

பாஷ்ய காலகேபம் செய்துகொண்டிருந்த அவ்வாசிரியர், காலைத்து பிராய முள்ள இவ்வாசிரியக் குழந்தையையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு காலகேபுப கொஷ்டிக்குச் செல்ல அம்மான் இக்குழந்தையின் தேஜோ விசேஷத்தையும் ப்ரதிபாப்ரபாவத்தையும் கோக்கி வியந்து “ஆம் முதல்வனினன்” என்று விசேஷகடாசகம் செய்தருளினார். இவ்விஷயம் இவ்வாசிரியர் தம்மாரேபே அதிகரணவாராவரியின் தொடக்கத்தில் “ஸ்ரீமத்ப்பதம் ஸ்வாதலாவித்பநுபதி வா தாசாரிய ராமாநுஜரீபதம் ஸம்வக்த்துஷ்டே ஸ்வம்வாநுசித்ததியா வேங்கடே சேக” என்று பணிக்கப்பட்டது. உரிய காலங்களில் சௌலோபாயவாதி ஸகல ஸம்ஸ்காரங்களும் அடையே செய்யப்பெற்ற இவர் வேதங்களை ஒத்த தொடர் வினர். வேதமோதின் திறமையைப் பற்றி ஆசாரிய சம்புவில் கூறியுள்ள சொரு கலோகம் மிக அற்புதமானது. “அழகாய வேதாக்கிலக் ஆசாரியாத்ரூபீ தலேள. புருஷசாரணாகாங்கி பதாசம் வேஷ்டகே பதம்” என்பதாம். வேதத் தில் வேஷ்டா பதங்கள் என்று மிலைபுண்டு. [ப்ரஜாபதிதிப்ராஜா - பதி; பாகதேயே தேதி பாக - தேயே; அக்திஷ்டோபாநாய மித்யக்திஷ்டோ - னாமம்.] என்பவை போன்ற பதங்கள் வேஷ்டாபதங்களாகும். அவை இரட்டித்த திரட்டித்திற் ஒதுவேண்டியவையாதலால், அத்தகைய வேஷ்டாபதங்களில் மாத்திரம் ஸ்வா மிக்குப் புருஷசாரணம் ப்ராப்தமாயிற்றே வகிலது மத்திறப் படியுள்ள பதங் களை பெயர்லாம் வக்துஷ்சாரண மாத்திரத்தினாலேயே காலித்திருளினுரென்று இவருடைய அபிதாரணாதாரணமான க்ரஹணாதாரண படுதவம் கூறியவாறு. இவ்வண்ணமாகவே வேதாங்கமாகவுள்ள ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும் மாதல ஸகாசத்திலேயே இருபது திருகாபிரத்திற்சன் அதிகரித்து, மத்திரவிசேஷங் களையும் உபதேசம் பெற்று நிபுணராக விளங்கிவருகையில், ப்ராப்தகாலத்திலே க்ருஹஸ்தாசீரமத்தையும் ஸ்விக்கித்து ஆவிதாக்கியாய் ஸ்ரீ காஞ்சியிலேயே ஸாமார்ய விசேஷ சாஸ்த்ரப்ரவசனங்கள் செய்தருளாநிக்குர்.

இடையில் முக்ஷியமானதொரு விஜ்ஞாபனம்

அயதுறு ஆண்டுக்கு முன்பெழுந்தருளிவிருந்த ஸ்வாமியின் சரித் திரத்தை நாம் பிறந்த ஆதாரங்கொண்டே எழுதவேண்டும். இக்காலத்தவர்கள் எழுதிய சரித்திர நூல்கள் காலைத்து காணப்படுகின்றன. அதை பரஸ்பர விருத்தங்கொண்டும் பிராமணிகமான ஆதாரமுடையவனவல்ல வென்றும் எழுபது ஸம்வக்தாங்களுக்கு முன்பு ஸ்ரீ காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்த ஐக்கவிக் கபாதரான ஸ்ரீமத் திருப்புகழியப்பா ஸ்வாமியின் மிஷ்யங்களாலும், திருவயிற்றிபுரம் சேட்டூர் மமலிம்மா சாரீரராலும் காரண விசேஷ நிருபணங்களுடன் எழுதி வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் விசுவாஸீலமான தேசிக சரித்திர நூல் அபிதாகவேபுள்ளது. சேட்டூர் ப்ரபந்தாவித்த ஆசாரிய சம்புவா னது மிகவுயர்ந்த நூல். இதற்கு வேதாந்தசாஸ்த்ர விஜயமென்னுந் திருநாமம் ப்ரஸித்தமானது. இது ஸம்ஸ்க்ருத நூலாதலால் இதில் ப்ரகேபசங்கைக்கு அவகாசமில்லை. அதை நாம் இளமையில் பாடமாகவாசித்திருந்தோம். அதில் ஸமக்கு மறைத்தான கௌரவப்ரதிபத்தியுண்டு. தேசிகனேடு விகம்பிக்கலாம்படி யான வாக் வைபவத்தையுடைய சொரு மஹாவித்வத் கவிவரென்பரே அந்த க்ரந்தத்தை இயற்றியவர். அரசாணிபாலை வேங்கடாத்தவியின் சம்பூக்ரந்தம்

கவிந் கட்டி லும் மிஷயர்ந்தது அது அகில் இதராசார்ய தூஷணமென்பது அடியொடு இடம் பெருந்தொடு தேசிகனுக்கு ப்ராமணிகமாக எவ்வளவு சரித்திரமுள்ளதோ அக்வனயே அதில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் கால்ப ஸ்ரவணிக் கேற்ப வர்ணனைகளாகவும் உத்திரேயைக்கானாகவுமுள்ள டாகங் களைத் தவிர சரித்திரமாகவுள்ளதை மாத்திரம் தொகுத்தால் இங்கே நாம் காட்டுவது அளவுதான் உண்மையான தேசிக சரித்திரம் தெருகிறது. அதை அப்பூர் அந்நித்திராகக் காட்டுகிறோம் காண்மின் :

ஆசார்ய சம்புவிக்கானுல் தேசிக சரித்திரம்

அந்த சம்புக்கத்தில் ஆற சித்தபகங்கள் உள்ளன. முதல் சித்தபகத் தில் - விபூஷண மயங்காசரணம், வேதாந்தவாஸி சரித்திரம் சொல்லுகிற னென்ற ப்ரதிநிதிகு, க்ரந்த கித்தாவான தம்முடைய வர்ணனைப் ப்ரசம்னை, தேசிகனுடைய அவதாரத்தையான காஞ்சிபுரீயின் வீணனை, தேசிகனுடைய பிதாமஹரான புண்டரீகாக்ஷபத்ருவாவின் வீணனை - ஆக இவ்வளவு உள்ளது.

இரண்டாவது சித்தபகத்தில் - அந்த 'புண்டரீகாக்ஷபத்ருவாவின் திருக் குமாரரும் தேசிகனுடைய திருத்தகப்பெருமான அந்த ஸ்ரீயின் ப்ரசம்னை, அவருடைய தேவியார் விப்பவதிர்ப்பாது, திருமலைமால் திருமணி அந்த கிப்பத் திலே வந்து ஆடுவரித்தது - ஆக இவ்வளவு சொல்லப்பட்டது. (இனிமேல் தான் திருவவதாரம் தொடங்கி சரித்திரம் கூறுதல்.)

முன்றாவது சித்தபகத்தில்—1. தேசிகனுடைய திருவவதாரம், 2. பால்ய வீணாகம், 3. உடாதுரம்மான் பக்கலிலே ஸ்ரீபாஷிப காவிரைப்பம் செய்து வரும் தம்முடைய மாதவரான திடம்பிப்பிபுள்ளதொடு கூட தேசிகனும் அம்பாள் திருமணிகைக்குச் சென்று அங்கு அம்மானுடைய ஆசிரீவாதத்தைப் பெற்றது, 4. காலத்தில் உபயவளிகள் டுக்கு வேதாந்தயயும் னாமார்ய சாஸ்த்ராத்யயமும் வேகு விளரவில் செய்தது, 5. விவாஹம் செய்துகொண் டது, 6. ஹயகீவ மக்த்ரத்தை ஐபித்தது, 7. வாழ்வனை வென்றது, 8. நீயாய வித்தகாஞ்ஜம் முதலிய சில க்ரந்தங்கள் னாதித்தது 9. கவிதார்க்கிக் கோடரி வென்றிற் றிருது பெற்றது, - ஆக இவ்வளவு சொல்லப்பட்டது.

நான்காவது சித்தபகத்தில் 10. தேவப் பெருமானுடைய வைசாகோத்ஸவ ப்ரசம்னை. 11. அக்ஷத்தவத்தில் கருடோத்ஸவ தினத்தில் பஹுமாளிக்கப் பெற்ற தேசிகன் வரதராஜ பஞ்சாசக்ஸ்தாக்ரமருளிச் செய்தது; 12. வைசா கோத்ஸவசெவார்த்தமாக வந்திருந்த வித்யாணம்பபதி தேசிகனுடைய கவி தார்க்கிக் கவிந்றபெருத்ததைப் பொருமல் இவரை வாநத் திந்திழக்க, ப்ரசண்ட வாநம் உத்தி அத்தயதினைய பங்கப்படுத்தினது. 13. பிறகு புரட்டாசி மாஸம் அணித்தானவாதே திருவேங்கட முடையானுத்ஸவம் செலிக்கக் குது ஹலங் கொண்டது ஆக இவை சொல்லிற்று.

ஐந்தாவது சித்தபகத்தில்—14. தேசிகனுடைய திருவேங்கடயாத்திரை. 15. திருமலையில் தயாசதகமருளிச் செய்தது. 16. முன்பு காஞ்சிபுரீயில் பராஜி தராய்ப்பொன வித்யாணம்ப விஜயாகரத்தாசனிடம் சேர்ந்திருந்து. அந்தராஜா வுக்கு இவருடைய அப்ரமேயவன வைபவத்தை யெடுத்துரைத்து இவரை

அங்கே வரவழைத்து விசேஷ ஸன்மானமளிக்க ராஜாவின் அருமதியையும் பெற்று அப்போது திருவேங்கட மலையிலே வாழ்கின்றவிவர்க்குச் செய்தி யனுப்ப, இவர் வைராக்ய பஞ்சகத்தை வேழுதியனுப்பித் தம்முடைய அப்ரதீம மான வைராக்யத்தைக் காட்டி, சிந்தித்து, 17. பிறகு வடதிசை கோக்கிச் சென்று கங்காதி தீர்த்த யாத்திரை செய்துள்ள மீண்டு காஞ்சிபுரி வந்து சேர்ந்து சிவனின் அன்னி தீதியையே வாழ்த்த செய்தி, 18. விஜய நகரத்தரசனுடைய ஆண்தாளத்தில் வித்யாசன்வந்தும் அசோகாப்ய முனிக் தும், த்வைதாத் வைத விவாத கோணமூலம் வடக்க, அங்கிருவருடைய வாதத்தில் எவரு னுடைய வாதம் ஸமீகிமானதென்று முடிவு தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய அரசன் இருவருடைய வாதங்களையும் எழுதச் செய்து வந்தவி ஆன்முலமாக தேசிகனுக் கனுப்பி மந்திரியந்தாபிராயம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று வேண்ட, தேசிகன் "அஸிவா தத்த்வமஸிவா பரஜீவப்ரபேதின, வித்யாசன்வமஹாரண்யமசோகாப்ய முநிர்சிந்தி," என்னொரு சிவோபமியற்றி யனுப்ப, அதை ராஜா பெற்று மிக வுகந்து அசோகாப்ய முநியை சீலாகித்தா னென்பது, 19. பிறகு ஸ்ரீரங்காதனை கோவித்த விரும்பிய தேசிகன் பூர் காஞ்சியில் சிந்தித்து புறப்பட்டு வழியடை யில் திருவாழித்திரபுரம் சென்று சேர்ந்து அங்கு கொடுங்காலம் வலிக்கவேண்டு மென விரும்பி ஓடிவந்தாத்திரியில் ஸாயக்கீவமத்தாங்குத்தி பூர்வகமாக ஸாயக்கீ வோபாஸனை செய்து வருகையில் ஒருவன் ஐயமாயத்தில் ஸாயக்கீவமத்தாங் கப்பட்ட பகவானுடைய சிவமனத்தினும் ஸாயக்கீவமத்தோத்தரம், தேவாயகபஞ் சாசத், கோபாலமிசதி, மஹாவிச கத்பம், அச்சுதாதகம், பரமதபங்கம், விநோத பரிஹாரம் முதலான கீர்த்தங்களை வியத்தினது, 20. பிறகு ஸ்ரீமுஷ் ணத்திந்திகெழுந்தருளி அங்கு சிந்தித்து பூர்வகாயமுமாக எழுந்தருளுகையில் ஸ்ரீரங்கத்தில் சிந்தித்து வந்து கொண்டிருந்த சிவ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அங்கு தீவ்ரதவிஜயபார்த்தமான ஆறுவாச பத்திகையை ஸமர்ப்பிக்க, விரைந்து சென்று கோயில் சேர்க்கித் தோன்பது சொல்கிறது.

ஆறுவது சந்தபகத்தில்—21. ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்காதனை வேலித்து பகவத் த்வமா ஸோபாசம் முதலான ஸ்துதிகளருளிச் செய்தது, 22. அங்குள்ள பாக வதாரனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி கிருஷ்ணமிசர னென்கிற தர்வாதிபோடு பதினெட்டுவான் வாதயுத்தம் செய்து வெற்றி பெற்றது, 23. வேதாந்தாசாரிய ரென்றும் ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தர ரென்றும் விருதுகள் பெற்றது, 24. சத்தா ஷண் அதிகரண ஸ்ரீராவளி தத்வமுத்தாக்கணபம் ஸர்வாங்க களித்த வேசுவரமீ னாமனலை ஸர்க்கப்ப ஸாஸிரோதயம் யாதவாப்யுதயம் தாத்பர்யசத்திரிகை மீளும் ஸோபா துவை தத்வமகை ஸ்ரீரோதுதி பூஸ்துதி யதிராஜாஸந்தி முதலான பஸ்பல நாயக்களை வியத்தினது, 25. கவித்வச் செருக்கடல் வந்த ஸோகு தர்வாதிபின் அவலேபத்தை யகற்ற யாதகா ஸஹர்ராமருளிச் செய்தது, 26. ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ர பூரணம் செய்தது, 27. அப்போது அங்கு யவாசபல்லவ முண்டாக, அதுதொடைய அபிதித்த்வமருளிச் செய்தது, 28. அங்கு சிந்தித்து புறப்பட்டுத் திரு வண்ணயாத்திரை செய்தது, 29. ஆம்வா திருக்கசி திருக்கராயணபுரம் முதலா னவை கோவித்துக் கொண்டு காஞ்சிபுரம் வந்து சேர்ந்தது, 30. அங்கு ஸ்வாமி

யினுடைய பிருதாவஸிகளைப் பொருத வொரு மாந்தரீகன் வந்து பாம்பாப்பப் போராட்டம் செய்ய. கருட தண்டகமருவிச் செய்து அவன் செருக்கையடக்கினது. 31. பிறகு திருக்குமார் அவதரித்தது. 32. ரஹஸ்யத்ரயஸாரமியற்றியது - ஆக இவ்வளவு சொல்லி க்ரந்தம் தலைக்கடப்ப பட்டது.

மேலே விவரித்தபடி. தேசிக சரித்திர ஸம்பந்தமாக முப்பத்திரண்டு விஷயங்களை அந்நூலிலுள்ளன. சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாதரசைஷயைக் கட்டி, ஸ்வாமி திருமுடிவிலே படுப்படி தொங்கவிட்டார்கள் என்றும், ச்ராதத்தில் கமந்தாணத்திற்கு ஒப்புக் கொண்டிருந்தவர்கள் வஞ்சித்துவிட்டார்களென்றும், ஸந்திரியில் பெருமானே ஸேவித்தக் கொண்டிருக்கும் பொது எகாதலிபன்று பொங்கலாக் கொண்டிருந்த கொடுத்தார்களென்றும், திருமானிலாவிலேயுத்தருளியிருந்து க்ரந்தாவலோகம் செய்து கொண்டிருக்கையில் திருவடிக்களைப் பிடித்திருந்தத் தேசுவிலே விழுவிட்டார்களென்றும் இப்படி பலவாறு கவிதைகள் எழுதியுள்ள சரித்திரங்களானவை பற்றியது அவத்ய மேறிருவதற்காக பிரதாரமாகக் கட்டிக்கப் பட்டவை. இதனால் பிரபால் அவத்ய மேறுவது மாத்திரமன்று. ஸ்வாமி தேசிகனுக்கும் மிகுந்த கொரவு நாளி ஏற்படுகிற தென்பதை விவேகிகள் எளிதாக உணர்வார்கள்.

* ராமோ ராமே ராம் இதி ப்ரஜாநாமபவ் கதா: என்பது பிராலே "வேதாந்த ஸுதிரி கிசமாந்தஸுதிரிஸ் த்யபந்தஸுதிரி: கவிதாந்தி தேக்த்ர:; இந்நியை ஸ்வத்ர ஸதைவ ஸிவே ஐயஸ் ஸமீதாத் கதயத் ஆஸ" என்று சிலாகமியற்றித் துவாவிவேண்டியிருக்க, (அதாவது) உலகமெல்லாம் தம்மையே வாப் வெருஷப்படியாகத் தமது திருக்குணங்களையே எண்ணாரவும் ஆவ்றும் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தா என்று உள்ளபடி பெருமைகளை ப்ரசாரம் செய்யவேண்டியிருக்க. அதுசெப்பாத ஸபஷ்க்கும் விபஷ்க்களுமான எல்லார்க்கும் வெறுக்கத் தக்கவராக இருந்துவந்தா என்று ப்ரசாரம் செய்வதனால் ஸ்வாமிக்ரு ஸாகவமன்றே உண்டாகிறதென்பதைச் சிறிது மறியில்லாதே, வைபவ க்ரந்தமென்று பெயரிட்டு ஸாகவமயமாக எழுதிவைப்பவர் களைப்பற்றி மிகவும் சொலிக்கவேண்டியது தவிர வேறுண்டோ!

ச்ராதத்தில் கமந்தாணத்திற்காக வரீக்கப்படுமவர்கள் ஆப்தபந்துக்களாயிருப்பார்களே தவிர வறிப்பிபாக்கர்களாயிருக்கமாட்டார்களே. இவ்விண்ண ஸம்சயம்? அப்படி ஆப்தபந்துக்களானவர்கள் கமந்தாணத்திற்கு இசைந்திருந்து ஸமயத்தில் வாராதே வஞ்சித்து விட்டார்களென்று கதையெழுதினால் இது மஹாவைபவரிதியான தேசிகன் விஷயத்திலே பொருத்துமாவென்று இதுகூட ஆராய்வாசில்லையே. அஸுதயுக்களின் கலஹவாரீததைக்கிணங்கி ஒருவர் வஞ்சித்துவிட்டாலும் மூவருமே வஞ்சித்துவிட்டார்களென்று கதையெழுதுவது வியப்பினும் விபரீதம். அப்பயதிக்கிருதருடைய சரித்திரத்தில் காணும் கதை இது. சாஸ்த்ர க்ரஹிதமான பல காரியங்களைச் செய்து பதிதர்களென்று ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் சிலர் செய்யும் ச்ராதக்கங்களில் இப்படிப்பட்ட ஸம்பவம் வீடாவது கேட்டதுண்டு, கண்டதுமுண்டு; பதித பாவநாரான ஸ்வாமி கிறத்திலா இப்படி நேரயமான கதையைத் தொடுப்பது? இவர்களது கொள்ளை

யின்படி. இக்கதை உண்மையாக நடந்திருக்குமாயின்.....மேலே என்ன சொல்லுவதென்று தோன்றவில்லை. தேசிகனுக்குப் பெருமையென்று நவீனர்கள் பலிமமாகக் கற்பனை செய்து எழுதும் விஷயங்கள் இவ்வளவு நேரம் மாயன்மையிருக்கின்றன. அந்த ஆசார்யர்களின் தீவிரமாகத்தான் விவாதித்தாலே கமத்து வதானவதா அவற்றையே அநுசந்தானம் பண்ணிக் கொண்டும் தம்புடைய கிரந்தங்களிலும் தழுவித் கொண்டும் போக்தாரோ அந்த ஆசார்யர்களைப் பரிபுஷ்டிப்பதற்காகக் கொண்டிருக்கின்றோம், அவர்களுடைய அந்த தீவிர ஸூத்திரங்களைக் கண்டிப்பதற்காக இவ்வளவு இப்படிப் பட்ட அபத்தங்களைப் போப்பிப்பதோ கவிஞர் தெரிவிக்கவல்லமென்றும் தேசிக பரமம் தெரிவித்ததும் சரித்திரமென்றும் எழுதிவைப்பது. இந்த அபத்தங்களை வெல்லும் வேத தூதர்தான் விவாதிக்கிற மாணிக விரிதயம்மொன்ற சரித்திரங்களைப்பற்றி விருப்ப வேண்டும்.

பத்தி விசேஷத்தினால் ஆசார்யருக்கு அபத்தஞ்சமான வையபவங்களைப் பிரகாசப்பெய்ய வேண்டியென்று குதாநுஷங்கொண்டு சில பாதகதைகளைக் கற்பனை செய்து சிலர் எழுதி வைத்திட்டால் அதைப்பற்றித் தப்பிப்பின்வர்கள் எழுதி வந்தால் நாளடைவில் அந்த கற்பித கதைகள் பெய்யென்று நினைக்கவேண்டுமென்று விடுகிறது. அந்த கற்பித கதைகளில் அநுபத்தி ஒன்றுமிக்கவையில் பத்திமாணிகள் உலகத்திலிருக்கலாம். இது ஆசார்யருக்குப் பழிப்பாய். பரகிருத ஆசார்யருக்கும் பழிப்பாய்த் தலைகட்டுகின்ற அக் கல்விக்கதைகளால் பரிபுஷ்டியானதே தெற்குதான் விவாதிக்கவல்லவர்கள் கல்விக்கதைகளை விவாதிக்கவேண்டும். இன்னிவ் கதைகள் கற்பனை யென்று நாம் கொள்ளலாகிய தெரிவித்து வருவதால் பிராயணங்களைப்பற்றி வர்கள் இவை அசைக்கமுடியாத விபரங்களை யென்று உலகு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இக்காலத்த விதவாக்களில் சிறந்த விவாதிமான ஸ்ரீ. உ.வே. உப்பிலியப்பன் அவர்தான் கவிஞர். ஸ்ரீ சாமத்திரியசாரியாள்பரிசோதித்து ஸம்பகாலத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீமத்பரமஸ்வரயணாரத்தின் முகப்பில் ஸ்ரீ தேசிக சரித்திரம் கருக்கமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. அதில் தலைமேல் அவர் எழுதியிருப்பதாவது,

“ஸ்ரீ தேசிக சரித்திரம் பல்வேறு பதிப்புகளில் வெளிவந்துள்ளது. அவற்றில் நீகழ்ச்சிறுநூல், நடந்த திடம், காலம் முதலியவற்றில் சிறிது வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே.” என்று.

இங்ஙனே உள்ளபடியெழுதி வெளியிட்டுள்ளார். “வேறுபாடுகாணப்படுகிறது” என்றெழுதாமல் “வேறுபாடு காணப்படுவது உண்மையே” என்றெழுதியிருப்பதை சிறுபாக்கள் விவாதிக்க வேண்டும். ஏதற்கும் அவர் அப்படி யெழுத வேண்டியதென்று, அவர் 1944ஆம் வருஷத்தில் வெளியிட்ட தேசிகப் பிரபந்தவுரையில் D. R. அட்வைட் தேசிக சரித்திரமெழுதகிற விவாதிக்கப் பூருவாசாரியர்களை துஷ்டித்திருந்தது காரணமாகவே விவாத நூல்கள் உரைத் தொடங்கினவென்பதை நாம் பலகால் பிரகரித்திருக்கிறோம். உண்மையில் அந்த அறிக்கைச் செய்ய்தால் விவாத ஊர்க்கிக்குக் காரணம். மேலே குறித்த நவீ

தம் நண்பர் இதை நன்கு தெரிந்து கொண்டதனால் உண்மையை இசைத்து கொள்வதுதான் உரியதென்று கொண்டு அவ்வணம் எழுதினார். அவ்வளவேயும்கிறீர்களே, மேலே சரித்திரத்தில் பாதுகாஸஸஸ்ர மவதரித்ததைப் பற்றி பெழுதுகையில் நவீனர்களின் கற்பனைக் கதைகளையும் D. R. கற்பனைக் கதை வையும் அறிவே யொழித்து, னம் பலகால் தெரிவித்திருந்த உண்மையைத் தழுவி உள்ளவாறெழுதியுள்ளார். அவரும் ஸர்கேதுதியினால் மிக விஷயங்களை மட்டும் பழையபடி பெழுதியிருந்தாலும் பெரும்பாலும் பிரமாமானிக வுறியில் சார்ந்திருப்பது உகக்கத்தக்கது. சிந்தக, காம் தொடங்கிய தேசிகவையபவம் இனி.

தேசிகன் திருவயிந்திரபுரமெழுந்தருளியது

இங்ஙனே சிகர்த்துவருகையில் ஒரு நாள் தென்நிசைத் திருப்பதிகளை மங்களாசாஸனஞ் செய்பத் திருவுள்ளங்கொண்டு பேரருளாளானது சிவமணம் பெற்றப் புறப்பட்டெழுந்தருளுகையில், பரமபாவனமான கருட ரதிரின் கலரவில் தெய்வநாயகனுடைய ஸந்திரா ஸாரஸ்யத்தையும் ஓஷதாத்திரியின் வாய்ப்பையும் நோக்கி அய்விடத்திலே சிலகாலம் வளர்க்கத் திருவுள்ளமாய், அத்திரு மலையின்கண் விற்றிருந்து முன்பு ஸ்வாசார்ய ஸந்திரியிலே பெற்றிருந்த வைய தேவ மந்திரத்தை சிவதராய் ஆங்குத்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்க, ஒருநாள் ஸுப்ரஸக்ராய் ஸாஷாத்தகாரம் தத்தருளின பெரிய திருவடி. ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ மந்திரத்தை யுபதேசித்துச் செல்ல, பிரகு ஆங்கு அழகிய மங்கல் திருமுன்பே ஹயக்ரீவ மஹாமந்திரத்தை நெடுநாள் ஐயித்துக் கொண்டெழுந்தருளியிருக்க, வெள்ளைப் பரிமுகரும் ஸுப்ரஸக்ராய்க் காட்சி தத்து தம்முடைய வாக்ஷிள் அம்ருதத்தையூட்டி அதுக்கூறித்து மறைந்தருள, ஆஸிரியர் பரமானந்த பாரா வாத சிமக்ராய் கருதார்த்ததராய் எழுந்து ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம், கருடபஞ்சாசத் என்ற இரண்டு ஸ்தோத்ரங்களை விண்ணப்பஞ் செய்து, தெய்வநாயகனையும் திருவடி தொழுது, தேவநாயக பஞ்சாசத், அப்யுதசதகம் (பிராக்ருத பாஷாபயஸ் தோத்திரம்), கோபால விம்சதி, (சகுவிசகத்ய மென வுறங்கப்படுகிற) மஹா லீர வையபவம் என்ற ஸ்தோத்ரங்களைப் பணித்தருளினார்.

திருக்கோவலூர் மங்களாசாஸனம்

பிரகு தெய்வநாயகப் பெருமானிடம் சிவமணம் பெற்றுக்கொண்டு, "பாவருதயிழாஸ் பேர் பெறு பதுபவற் பாவலர் பாதிசாளியில், மூவரு லெருக்கி மொழிகின்றேதறி முகுந்தனைத் தொழுத நன்னாடு" என்கிற படியே பொய்கை பூதம் பெயர்வார்கள் கூடித் குளாவி ஆட்பலித்து மகிழ்ந்த திருப்பதியாகிய திருக்கோவலூரில் ஆயனாரைத் திருவடி தொழ விரும்பி அங் செழுந்தருளச் சிலகாலம் வாழ்ந்து அப்பெருமான் விஷயமாக "தேஹனிசஸ் துதி" என்கிற ஸ்தோத்ரங்களைச் செய்தார். அதில் 6, 7, 8-வோகங்களில் முதலாழ்வார்கட்கும் எம்பெருமானுக்கும் பேர்ந்த பரிமாற்றம் லெகு அழகாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

(1) [தேவ தேசிகத்தருள தீதே ஸ்தோதரோபயத் பகித்த குணப் தீதே, தஹாவகாசதியிடம் தக்குக் பவந்தம் ஸ்வாத்தியாயோகதயதாச் சுபா: கசித்தா:] பேசிகளில் உகைவராகிய முதலாழ்வார்களோன்றும் செந்தமிழ்க்

கவித்தலைவர்கள் ஒருவர் எல்லாவற்றில் விஷக்ஷணமான வெரு விளக்கேற்றித் திருநயத்தினுள்ளே ஆயனாகக் கண்டு கொண்டனர் என்பது கருத்து.

(2) [கண்ணா பூரி கவிதாக்கிய விபரம்] பன்னா (புன்யா) தடேஷு ஸு பகவ்யாஸோ பறாந்தே, த்வத்தபநபதமதுதி த்வத்தபயோகயே தூதம் ஸமச்சரயதி தூத சர்க்கராந்வம்] பெண்ணையாற்றங்கரையில் கரும்புபோல் வளர்ந்திராவின்ற ஆயனார், பொய்கையாழ்வார் முதலான மூவரோடும் நெருக்குண்டு பிரியப் பட்டதினால் உண்டான ரஸமானது [விஷ்ணு: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:] என்ற கருதியின்படி அவரது திருவடித்தாமரைகளி லுண்டான தேன் பெருங்கில் சர்க்கரை கலந்தது போலும் என்றவாறு. இந்த இரண்டு சீலன்கரத்தங் களும் பக்தர்களுக்கு நித்யா நுஸந்தையங்கள்.

மீண்டும் கச்சிப்பதி பெழுந்தருளல்.

இங்ஙனம் திருக்கொவலையில் விவகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அங்குள் ளாருக்கு வேதாந்தக்கர்த்த ப்ரவசனமும் செய்தருளி, பிறகு யாத்திரையாகவே ஸ்வாவதாரஸ்தலமான பெருமாள் கோவிலுக்கு மீளெழுந்தருளி அங்கு விசேஷாத: க்ர்த்தப்ரவசனம் செய்தருளுங்காலத்தில், பெருந்தேவிய்த் தாயார் விஷயமாக ஸ்ரீ ஸ்துதியையும், போருளானன் விஷயமாக ஹதராஜ பஞ்சாசத் என்றும் ஸ்தோத்ரத்தையும், ஸ்ரீயந்தோத்தகாரி பெம்பெருமான் விஷயமான வேகானேது ஸ்தோத்ரத்தையும், அப்புயங்கரத்தெம்பெருமான் விஷயமான அஷ்டபுராஷ்டகத்தையும், விளக்கொளியெம்பெருமான் விஷயமான சரணு கதி தீபிகைபெங்கிற தீபரகாசஸ்தோத்ரத்தையும், வேளுக்கை பெம்பெரு மாள் விஷயமான காமாளிகாஷ்டகத்தையும், திருப்புத்தூழிப் போரேற்றுப் பெருமாள் விஷயமான பரமார்த்தஸ்துதியையும் அருளிச்செய்தார்.

வைராக்கிய பஞ்சகம் அவதரித்த விசேஷம்

* விஷ்ணுகண்டாவதார பூதரான நம் வேதாந்த தேசிகன் ஸர்வதோ முக மான ஞானம் படைத்தது போலவே விசத்தியையும் ஸோகவிஷக்ஷணமாகப் பெற்றவைரநலம் கூரத்தாழ்வானைப் போலவே தாமும் உஞ்சல்குந்தியையே கொண்டு பெருமாள் திருவாராதத்தைக் குறைபற உத்திர்கொண்டு செந்தமிழும் வடமொழியும் தகழ்த்தாவாக்கு உபயோகத்தாக்க க்ர்த்தப்ரவசனம் செய்தருளா நின்றுகொண்டு *காரீமேனியருளாளர் கச்சிப்பதியிலே பேரருளாளனை மங்கலாசனார்த்த செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருந்தார். அங்காலத்தில் வித்யா ரண்ய ரென்பலர் விஜயங்கர மஹாராஜனிடத்தில் மிதந்த வால்ஸ்யம் பெற்றுப் பல பல விதவாக்கிய ஆதரிப்பதற்குரிய ஸோனகர்யங்களை யுடையரா யிருந்த தனால் நம் ஸ்ரீ தேசிகசிவாமணியை ஸ்மிரித்து இவருடைய ஏற்றதமையைப் போக்கிச் செல்வச் சிறப்பைபுண்டாக்கிக் கருதி அந்த விஜய மகராஜசனிடத் திற்கு எழுந்தருளுமாறு ப்ரார்த்தனா பத்திரிகையை அனுப்ப, அதனைக் கடாகழித் தருளின ஸ்காபி தேசிகன் தம்முடைய சிஷ்டா விசேஷங்களை அந்த வித்யா ரண்ய ஸ்வாமி அறித்து வைத்தும் வினாக தீட்டடி ஆவ்வாரும் பண்ணுகிறார். எனத் திருவுள்ளம் கொண்டு அவருடைய பத்திரிகைக்கு உத்தரமாக

*ஆதித்தாணவரதிபிரதானாநீலாபுலகண: அம்போஜாநாகுணி மிஷ்டா
 பத்தாபகரபாவகை, வஸ்யாபவஸ்யாமி தீரீ விஷாதே தேவி! த்ருஷ்டிம் தவத்யா தஸ்
 வாய: தஸ்யா மஹாஹமீகம் தவதே அம்போஜா யோதாரபதவீதாநகோ லுஷ்மதை
 காத்த்ய லுக்தம் தம்ம பாரபதம் பாதாமீஹ யே தாபகதே தவ்யாம் தேஷாம் பூமௌ
 தவாதிஞ்ஞா தவயாத் அபுதோ வ தயா நிவததயதிகாதிஹ வாநீதீதாப வஸதி
 தாம் எனவந ச் சிலைகங்குளி அது... நிஹ பூமௌ விஹ தாயா பத்தவயம் த்ரு
 முஸ் பிப ஸ்வண்ணதரைகளின் வயதெய்யாயிற்று, அவ்வயநங்கண்டு அதிபாத
 தவார் பிரமசாரியும் க்ருதகர்த்தனாய வஸத பதமுத சகல தஸை.

திருக்குமாரர் திருவவதரித்தம்

சகல வகைகளாலும் சுவாமியை சிகித்தவரான ஒரு திருக்குமாரர்
 னான் ஸ்வதாரம் ஆவணமாகத்து தோஷினி-சுந்தர்தம் திருவவதரிக்க,
 அவர்க்கு வரதாசாரியா என்று திருமாமுநிடப்பட்டது ஐனரும் ப்ரந்த காலங்
 களில் உபயோகி ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று சுவாமி அருதயபேலைய ஸகல
 சாந்தராந்தங்களுக்கும் அநிகரித்து, விளக்கில் சுகாதாதின நீவட்டி பேலே
 விளங்கி வந்தார் ஸவனாராசாரிய ப்ரன்றும் ஸவனவரதாசாரிய ப்ரன்றும் குமார
 வரதாசாரியப்ரன்றும் இவர் வழங்கப் பெறுவர்.

ஸ்வாமியிருதாவளிகள் பெறுதல்

ஸ்வாமியிருதாவளிக்ரு வேதாந்தாசாரியர் என்றும், கவிதாரிக்கிக கேஸரி
 என்றும், ஸ்வதாரம் ஸ்வதாரர் என்றும், ஸம்ஸ்யா ஸவனாரி என்றும் இங்
 பேலே பல இருதிகள் ப்ரந்தமாய் சிகித்தன இவற்றுள் வேதாந்தாசாரியர்
 என்கிற ப்ருது ப்ரீரங்காதனம் அளிக்கப்பட்ட தென்னுடும் ஸ்வாமியின்
 இவ்வ ஸ்ருதிகளினாலேயே தெய்வவதனை உது: ஸங்கல்பஸூரீ பாதப ப்ரஸ்
 தாவனையில் [நீலவாஸு திவ்யாஜ்யாஸபத வேதாந்தாசாரியபத] என்றும், அநி
 கரணஸாராசாரிய பதாப சக்திம் [ஸ்வந்தி த்ருவகயாதது] எனதும் ச் சிலை
 கத்தல் [தேத தேவேத ததயா யோதாதாரிய அபுதோ] என்றும் அநுனிச்செய்
 ய்ப்பட்டுள்ளவை காண்க. ச் சேதாந் பாஷ்பத்தனை முடிவில் [ஸ்வகந்தி ஸந்தித்
 தம் யாதநந்தோதாபகததயா ஸவநாநுத திகாந்தாசாரியா யோகடேச:] என்ற
 ச் சிலைகத்தல் ஹரிபத்தனகுதும், தயாசகத்தின் முடிவில் [வேதாந்த தேசிகபதே
 விதேவேச்ய பாஸா தேவோ தயாசகத மேததவாதாநாம] என்ற ச் சிலைகத்தல் தேவ
 பததனகுதும் ப்ரீரங்காதிக விவகககப் ப்ருதிருள்ளன்றும் கொள்ளக்
 கடவது தர்மியைப்பத்தல் ஸமர்ஷம காண்க. ஸ்வதாரம் ஸ்வதாரர்
 முதல்ப மற்ற இருதிகள் விவகககளால் அளிக்கப்பட்டன, இதுவும் ப்ரீ
 தேசிக இவ்வ ஸ்ருதிகளினாலேயே தெரிவிந்துது, அள்கல்ப ஸூரீ பாதபத்தல
 மேலே குறித்தவிடத்தில் [கவிதாரிக்கி விஷா விதி பரப்பாத குணகமாய்] என்
 றும், ச் சேதாந் பாஷ்ப ஸவனத்தியில் [அகனி அதவி அதபி: யம் ஸம்ஸ்யாஸவனாரி
 கவிதகம்ருதேத்தாஸ் ஸ்வதாரா ஸவதாரா] என்றுமுள்ள ப்ரீ ஸ்ருத்தகன
 காண்க, ஸ்வதாரம் ஸ்வதாரர் என்கிற ப்ருது ப்ரீரங்காதசெய் ரால் அளிக்கப்
 பட்டதென்றும் சொல்லுவதுண்டு. ஸம்ஸ்யாஸவனாரி என்கிற ப்ருதுமற்ற ப்ருது

களைப்போல் ஸுப்பிரஸீதமாக ஸ்வாமிக்கு வழங்குவதில்லையாயினும், அக் கலித்த நெதர்ஸுகளில் வித்வான்களால் வழங்குவரப்பட்டதென்று விளங்குகின்றது. இந்த சீலோகத்தை வந்தெடுத்ததற்கு 'ஸ்வாமியா' என்று பெயர் கூடாமல் பூரணம் எனப்படி மறைக்கவிக்க கோஷ்டிகளில் பார்த்தம. நூலார் ஒரு தத்தவதீயா சம்பதங்களை சம்பவவந்த செய்து வெளியிட்டான். ம. அருநாள் அப்படித் பூரணச் சீலோகமொரு அனைத் பூரித்துவந்து வெளியிடுதல் எல்லாப் பூரணனைப்பதும், கவிக்குத் துத்தமொரு வித்தமனை போது போக்கு

தேசிகள் ஸமஸ்யைகள் கொடுப்பதிலும், பிரதி கொடுக்கும் ஸமஸ்யைகளைப் பூரணம் செய்வதிலும் சிறந்த வல்லமை என்பது கனங்க "ஸமஸ்யா நவாஸி" என்ற விருது தோன்றியதென்பது அப்படி ஸ்வாமி அருளச் செய்த ஸமஸ்யைகளோ பூரணங்களோ இப்போது ஒன்றும் கிடைக்காததனால் இப்பதங்களின் அவன்று செல்லலக் கேள்வி

ஸ்வாமி திருக்கவினாறு கட்டினது

ஸ்வாமி ஸர்வதந்தர சுவதந்தரென்று பிரது கவித்து விளங்குவதில் பொருமைகொண்ட ஒரு கொத்தன் ஸ்வாமி திருவாரூர்புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது ஒரு நாள் அங்கே வந்து, தேவரீர் எல்லாக் காரியங்களும் செய்ய வல்லமை பெற்றிருந்தாலன்றி சுவதந்தர சுவதந்தரென்று விருதுகூறியுப்பாட்டலாம் என்று கிணறு கட்டுவேன், அது கட்ட உமக்குத் தெரியாதல்லவோ? அப்படியிருக்க இந்த விருதை நீ எவ்வளவு கவிக்கலாம்? என்று கேட்கிக், ஸ்வாமியும் புன்முறுவல் செய்து கொண்டு அவன் முன் விவையிலேயே ஒரு கிணறு கிணைந்து செய்து அவனது கசருக்கை யடக்கினார். தூதக் கிணறு வளைக்கும் பக்கங்கள் செலிக்கத்தக்க நிலையிலுள்ளது என்று சொல்லி வருவி ரீர்கள். திருவாரூர்புரதால் காட்டியும் வருக ரீர்கள்

ஸ்வாமி பாம்பாட்டியை வென்றது

மறநெருகால் ஒரு பாம்பாட்டி, ஸ்வாமி ஸர்வதந்தரத்தில் கிடைக்காண்டு நீர் ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தராகக் கொடிய பாம்புகளை ஆணையட்டுக் கட்டுத்திறனும் உமக்குத் தெரிந்தருக்கவேண்டுமே; அந்த வலலமைகையக் காட்டுவிராமல் நீர் மெய்யே ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரென்று என்று சொல்லிக் கொண்டு தான ஜீவதந்தரமாக வைத்திருந்த சில மாம்புகளைப் பிடித்து விளையும் திறமுண்ட, அவையும் சிறிதளமைய, அப்போது ஸ்வாமி, இன்னும் அவற்றைவிடுக்கலாகாதென்று கருது வைத்திய மாதா ஒப்பந்தனை நடவமைச் சூழ்ச்சி சல சீலோகிகள் போட, மிகக் கொடிய ஒரு அப்பம மாதிரும் சீலோகனைக் கூட்டு ஸ்வாமியை கசருக்கனவனாகிவிட, ஸ்வாமி உட்கள் ஸ்ருதயத நினைல் பசுபிராஜனை ஆஹ்வாயம் செய்தருள, அவனும் சடகக்கள் வந்து தோன்றி அந்த அரவங்களைக் கவனிக்கொண்டு, அகல்கில பாம்பாட்டி தான் பங்கப்பட்டு மலலாமல் தனது ஜீவதந்தரமாக வைத்திருந்த பாம்புகளும் தொலைத்தனும் பரிதாபம் மிகு ஸ்வாமி திருவடிகளிலே விழுந்து வேண்டிக்

கொள்ள, ஸ்வாமியும் திருவுள்ள மிரங்கி மீண்டும் அந்தப் பாப்புகள் அவனுக்குக் கிடைக்குமாறு அஞ்சுகின்றான் என்பத நவீனம்.

ஸ்வாமியின் கவிதா சாதுர்யம்

உலகில் கவனம் செய்வதில் மிகவும் துல்லியமான மஹாகவிகள் ஸர் இரத்தினாலும் ஸ்வாமியினுடைய கவிதையும் சித்தியும் மர விக்ஷணமாயிருக்கும். 1. ஆகவளி, 2 மதுரகவி, 3 மகாபளி, 4 விஸ்தாரகவி—என நான்கு வகையாக வகுக்கப்பட்டுள்ள கவிதையிலும் ஸ்வாமி சிகரமவர் "மஹாதா கிருஷ்ணராம கதிரயபாதாம் தேசீதா எனது கண்களிலே மிகவும் சிரமியப் பி பதங்களைக் கூட்டிக் கவிதையின்கை வய்ந்தது" "சொற்களானவை "என்னைக் கொள் என்னைக் கொள்" என்பது அமைவொழிகளாய் வந்து உருவச்சொற்கு கங்காப்ரவாஹம்போலே பெருக்கெடுத்தது "பொருள்கூர்மடியான ஆறால் அநிதரண தாரணமாக இவ்வுருக காணத்தக்கது ஒரு காண மாதிரத்திலே அநேக சீலோக ராசிகளை அவதரிப்பதற்கும் சகலமும் அந்தச் சீலோகங்களைப்போல அந்தத் தந்தையோடும் ரசிக்கப்படி போனும் கூடியிருக்க" பெருங்கையும், உதாமந்தம், ககரபத் தம், முரஜபத்தம் என்றச் சீலோகங்களை உட பத்தங்களில் வரமத்துச் சீலோகங்களை அவதரிப்பதற்கு உங்கப்பட்ட மாதிரத்திலே அவை அநேக அமைபும் அதிசயமும், அதைதா மும் என்பவையு திக்கு மற்ற ஆச்சரிய மும் போக்குமிடத்து கவிதாவுள்ள பூமியைச் சுவாமியை அமுதயடவன்.

ஸ்வாமியின் நிகலஸம்பத்தி

ஸ்வாமியின் பொருமைகளைக் கண்டு பொருத சுவர் தங்கள் சொருமைக்குப் போக்குவிடாக, ஸ்வாம நிருமாணசக்தி உள்ள சந்திரனாகிய சுவர்போது வெளிவராத மண்டலில் பசுமைய மதரசைகளைக் கட்டித் தோண்டிட்டுவைத்து வேடிக்கை பாப்பதற்காக மலையது சிவநாகன் ஸ்வாமியும் காசியைநாட் வெளியே எழுந்தது. சிவபோது அந்தப் பொருமைகளை நெய்கை இடிக்க உடனே வந்தது மரித்து விவரமற்று, "காமவசியை தேசித் தேசித் துதாநவனம்பா, வயமது ஸுதினாநாக மாதாநவனம்பா" என்று அதுவந்தது. அக்கொண்டே பெருமாளை, ஆக அபயஸ்வாமி நெருத்ததைக் கண்டு ஸ்வரூபத்தைப் பெற்ற பொருமைகளைக்கொண்டே உடகத்தை உருவங்களில் விழந்து பொறுப்பித்துக் கொண்டு போனாகா என்பதாக ஒரு சித்தியும் சொல்ல வருவதற்குள் "காமவசியை" இதுவாதிச் சீலோகத்தை ஸ்வாமி எழுதினதாயிற்றுண்டு; அதற்குச் சார்பாக இந்த கவிதையும் கவிதாநவிர, கக்கடும் என்று பல மஹான்கள் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கள் இதைப் பற்றிக் கீழே பேசுகோம்.

சீராத் தலம் ரஷணவிநேதம்

ஸ்வாமியினுடைய திருக்கப்பனாருக்குத் துவத்தியவனம் ப்ரபந்தமாக, வழக்கப்படி மூன்று ஸ்வாமிகளை முன்னம சிவந்தரணம் செய்து வைக்க, அவர்களும் இசைந்தருந்து சில பொருமைகளாக என்ன துர்ப்போதனைக்கு

திருக்கிட்டு இது வெளியிப்பரிசுருகைய கிண்பாடல் போதுமென்ற அதாவ
லிசது, பாலமுதுவாவதென்ற நிவேதனம் செங்குதினவாறே குதினாமமுரான
அருகாழிதாரா எனது சொல்லி வாகுதான பாலகிரககாரேனாரான
தேசிகன் குதினாபல எதானகிசைக கிண்பபததது பாணகிபெ கிண்கை
யிணை இது அதிவாதான சரிதிராயிசுதகலாம். உண்மையானதும குறை
யிலிசு.

ஏகாதரிவயதிற்பயிசேஷம்

ஸ்வாமி ஏகாதரி எனில் ஸ்ரீ ஈகாதரி மங்கலாகானம் செய்த
நிறையில பொருமைக்காரானின் தோஷபால் அச்சகர ஸ்வாமி திரு
கையில் பொருகல பாலாதததை கொணரது கொடுக்க, ஸ்வாமிபும அதத
தமது திருகைகளில் வாகு கையதற்கொண்டு பெரிய பெருமான தோக
ஸ்வாமிபி அடியென இவ்வென தோத்கத திருவுளம் பறலாமோ? உயவா
தின்மன இன்று இவ்வென தகைப பாலியை என தெய்வை? துன்ப து
க்பமனம் பெரிதோ? துப்போகைப சிவமனம் பெரிதோ? சிவரித்தருகவேறு
என்று கிண்பபம் செயல், ஸ்ரீ ஈகாதரி மறநேர் அச்சகமுதிர 'பிளைய'
இது எமது ஆதலு பனது, ஏகாதரிவயது ஒருநாளும் அனனம் ஸய்சரித்த
தகதனதுகான்' என்று கிபரிக்க, ஸ்வாமிபெ பாலவாதசபதை
உண்டு அச்சகாதிகத் திருவடி வணங்க அபராதாமனம் செய்து கொண
கா என்று ஒரு கதை சொல்லி வருகிறார்கள். இது கையபற கதைப.

ஸ்வாமிதிறத்தில் அஸந்பாபகாரம்

ஸ்வாமி வயபெருமான ஸ்சிதிரில் உயவேதாத பாலகனம் செய்த
கொண்டு எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில ஒருநாள் திருமாளிகை வாகை தின்
யில் கிறிசுத மிகு பெரிய சாஸ்திரிகர் பொன்றில் ஆதாதிருக்கையில் 'க
தாடை ஸ்சுபுணராய' என்கிற ஆராய? ஸ்சுபுணர தமபுருடைய சிஷ
பாசலுடன் அந்த விதி வழியே சென்று கொண்டிருந்தார், அதை தேசிகன்
கணிசியாமல் எழுந்தருளியிருக்கதகா அந்த சிஷபாசலொருவர் நித
கிண்கு தேசிகனிடம் ஒதுவது 'மது பதலாகாய எழுந்தருள சிறக நீ
இவ்வென அயமியாககாடடி உட்காரதிருப்பது என்ன பேதமை' என்று
ஆவாரித்து ஸ்வாமிபெ திருவடிக்கீழ் விடத்து துருத்த கிட்செ சென்றார்.
ஸ்வாமிபும திருக்கிட்டெழுந்த துப்படி வீணாக பாகவதாபாரம் தோந்த
விட்டதே! என்று சாஸலும் திருவுளம் முகடதுக்பபபுதி ஏகாத வானதிவே
திருவுளம் சென்று தோஷிவிட்டதுபுருடைய கையமலகத்திற்கொந்தருள்
விட்டாராம் "சிஷ்யபாபம் குரோபி எனபது சாஸத மாகையாலே அந்த சிஷ
பன் செயத பாயம் அவனது குருவான ஸ்சுபுணராயர் செயததாகத் திரி
அவருகடய மேனியில் ஒரு ஸயவாணியம் உண்டாயிற்றும். பல சித்தனைகள்
செய்தும் "சிஷ்யபுமோழிகைதகிசை பெருகுமியவனான்" எனறுபோல
அந்த கிபாதி மேன்மேலும் அதிகரித்து வருகிறதகைய கண்ட அவர் 'இது
தேசிகன் திருவடிகளில் பட்ட அபாதத்தின பானே' என்று ஆபத வசன
காராலே அததியிட்டு ஸபிவாராய் தேசிகனிடத்தேநத் சென்று பொதுக

கப்பட்டு அடங்குண்டானவர் அன்னவர்களில் ஒருவர், அல்லது தலைவர். அவர் தேசிகனாவதற்குப் பிறகு காரணம் மூன்று புத்து 'இதர ஆசாரியர்கள் பிராட்டி விஷயமாக அபித்தங்களைப் பெறுதி அவசியமடைய உருமைகளைத் துலத்துவிட்டார்கள்' என்றும் "தேசிகன் அவதந்தது அந்த அபித்தங்களை மயக்கலாம் களைந்து பிராட்டியின் பெருமைகளை ஆச்சரியமாக காண்பது மட்டுமா!" என்றும் எழுதிவைத்துள்ளார். எழுதிவைத்துமன்றி சுவடிகளைக் கையில் கொண்டுபாண்மை யாகப் பேசும் பேச்சும் இதுவேயாம். உண்மையில் பிராட்டியின் பெருமை எத்தனைக்கு? அதை தேசிகன் எவ்வண்ணமாக அங்கீகரித்துள்ளார்? இதில் இதர ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளத்திற்கும் தேசிகனுடைய மனம் எந்தநிலை, எவ்வகையான காரணியுள்ளது? என்றனவ முதலான விஷயங்களைக் கற்றும் அறிவியலாலும் ஆராய்ச்சியாலும் தாம் மருள் தொடு இல்லாமல் பிதனையும் மருளச் செய்திருப்பது மிகமிக வந்தந்தக்கது தேசிகனுடைய உணர்வைக்காத்த தெரிந்துகொள்ள சிரமப்பட வேண்டியதுண்டு. அவருடைய நிம்பலுக்குத்தான் லோபித்துவிட விரும்புவோம். பிராட்டி விஷயத்தில் நூல்களையே மீற தேசிகன் ஒன்றைத் தம் மனத்திலிருந்து அவதூறல் என்னுண்டதாக அருளிக் செய்ய இருப்பவை இவது ஸாரமாக நிரூபிக்கப் படுகின்றன.

ஐக்காரணத்தால் மோகப்பிரதயம் விபத்தால் ஆகிய இவற்றைப் பிராட்டி யிடத்தில் தனிப்பட நிரூபிக்கும் விஷயத்தில் தேசிகன் சிரந்தும் இரங்கலில்லை, இதை கரமேன எளிதாக கெஞ்சிய பதிகைவகையிலும் மாதவாப்பதய மென் னும் மஹாகாவ்யம் எவ்வாறு தேசிகன்பணிதது இது பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் ருக்மிணிப் பிராட்டி விஷயமானது. அதில் 1, 2 க்கிலாகங்களிலும் ஸாக்ஷாத் மஹாலக்ஷ்மிய ருக்மிணிப் பிராட்டியாகத் திருவவதத்ததாய்ச் சொல்லப்பட்டது. உடனே மூன்றாவது கலோகம் வருமாறு—

“சிகண்டகம் திபாதிதம் சத்திரம் சமஸ்யா சீனோபரணி சவசுத்தம்.

அத்யதே ததமிதநா ஸம்பாயாத் அத்யோநய நிவாது மத்யபொக்யம்”

என்பதாகவுள்ளது. இதற்கு மேலுள்ள கலோகங்களைப்போல் ருக்மிணிப் பிராட்டி யை மாத்திரமே கோக்கியவை முதலிரண்டு கலோகங்களும் அப்படிப்பட்டவை. இடைமேல் மூன்றாவதான கலோகம் மொன்று மட்டும் மித்யம் என்றிருந் திருத்தையுட்கொண்டு தோன்றியுள்ளது. இந்தக் கலோகத்தில், “சத்திரம் சீனோபரணி சவசுத்தம்” என்பதற்கு விபாக்கியான மகனான வென்றால், “சத்திரம் சீனாவத அத்யாநய அத்ய-வினோத சூப ஐக்கணதடி ஸமஸ்யாதிசுத்தம்” என்பதேயாம். இப்படிப்பட்ட கருதயத்தைப் பிராட்டியினிடத்தில் தனிப்பாக இட்டுப் பேசுவதற்குத் திருவுள்ள மிலாமைவினாலேயே தேசிகன் மித்யம் என்றிருந் ததைப் பார்ப்பதற்கு இடைமேல் இந்த வெள்கு கலோகத்தை மிலாக்கணமாக அமைத்தார். முன்னும் பின்னும் பிராட்டியை மாத்திரமே குறித்துக் கோகங்களை யருளிக் செய்து போற்றுவார் இவ்வொருக்கலோகத்திலேயேயுமே என்று திருவுள்ள யும் சேர்த்தருளிக் செய்கதை உற்று கோக்கினால் ஐக்கணதடி ஸத்தித்தனில் பிராட்டிக்குத் தனிப்பட அந்வய மில்லை என்று தேசிகன் நிச்சயித்திருப்பது நிடமாகும்.

ஸ்ரீஸ்துதியிலும், “யத்யைவகம்பாத் பவதி கமலே யத் தேவரீத்யபீஷா ம ஜகம் ஸ்தேகபரஸ்ய)சநா ஜககாஜககாநாம, தத் கவ்யாணம் கீமபி யமீதாம் கௌக்யம் ஸாமெதா பூணம் கேஜ ஸ்பூநி பவதிபாதஸாஸாஸாஸகம்” என்ற இவ்வொரு கலோகமே போதும் பிராட்டி விஷயத்தில் தேசிகன் திருவுள்ளத்தை உணர்படி.

நிரிவிவாதம். சூதமோகரப்பின் ஸ்திரீதாத்தம் பண்ணுமிருவரின்னுமித்தனியே ஆறுபிரட்டையிலுள்ளது. இனி தேசிகன் தாமிரோபபதத்தாதாபிய ரதாவாஸி யிலும் தாமிரோபபிஷக் ஸாரதத்தும் எவ்விதமாக அநுஸிர்ச்சித்துவருவன்று பார்க்கவேண்டும்.

ரதாவாஸியில் (104) "சூதப்பாசாமித்தியாதிச் சேலாகத்தில் "சீரான்திறாமித்தவ முக்கியை ராகாவரன் ஸதகதிஸ் ஸவாத் ஜலத ததூநிச் சேதி தேவாட்யதரயி " என்பார். "ஸதகதிஸ்ஸயாத்" என்பதற்கு விபாக்ஷயானமிட்டவர்கள் "காளமேகப் பெருமானே வழத்தேனை பெண்டி எனத்தொழி ஸவத்தார்கள் தாமிரோப பிஷக்ஸாரத்திலும் தீர்ப்பதிகத்தில் தேசிக குணமாக "ஸதபதவ்யம் ஸதா பம் பூச்சம் பரம்" என்றதொழிச் சேத்தார் "ஸத கதிஸ் ஸயாத்" என்ற தாத்திய ரதாவாஸிக்கு "ஸதபதவ்யம் ஸதாபம் மெளயிது கைவலக்கர யிருக் கின்றது இப்படி துன்னும்பவரி ங்களவன். எவ்வாறன்றையும் காம் காட் டிபேயிருக்கிறும் தேவகதூத்த ஆராய்வுபித்தவரும் என இரு வெறுப்பு என்ரு சேலாதுமிருமாயாம். கது மிகவும் சுருக்கமான விபாக்ஷயானமா யிருக்கியபடிபாலை அதை ஒருகால் ஸதபத நிபத்தி விபவாக்சான் பின்னை விபாக்ஷயானம் அதற்கு வானமடங்க விபாக்ஷயம் தனகனமாகவும் இருக்கிற தென்கிற காரணத்தாலு தேசிகன் துதவனிடே நிதாங்கக் கெளண்டி இவையே தமக்குக் காலகேக் கந்தமாக ஆகித்தவந்தரின் சேத கத்துவம். அவர் ஒரு முப்பத்தாறுபிரப்படியாவும் சேலாகக பாக்ஷயக் கெளந்தித்தாம் 'தொல்லியின்பத் திருதி கண்டேனே' என்றுசொன்ன "தமாய்மம் பூமகாநிற் படியபலே மது வனத்தில் வானர முதலிகள் பட்டாபன்னிற் பட்டிருப்பி. உண்மை இங் னனையிருக்க, "ஆராய்வுபடித்தா பின்னை விபாக்ஷயானங்களில் தேசிகன் தோஷங்களைக் கண்டு சமஸ்கமனமெனத்தொரு அறகன் விபாக்ஷயானம் எழு பத்தாலாயிரப்படியாகத் தாமிரோபபதத்தாம்" என்றுசேலமம்மமாக எழுதுவது ப்ராமாணிக கோஷபடிகளில் ஏறத்த தக்கதன்று.

நிகமபரிமளத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாகக் கேள்விகள்

தேசிகன் திருவாய்மொழிக்கு நிரிவிவாத விபாக்ஷயானமாக நிகமபரிமள மென்றொரு கார்த்தியிட்டிருந்தேனமம். அது அவரால் எவ்விதப்பிரகருக்குப் ப்ரவசனமும் செட்டப்பட்டிருந்ததன்று. ஆனால் அது உத்தமைய தெனர்ப் பாக்ஷத்தால் தீர்ப்போது வனக்க வந்தாலும் இவ்மையிட்டு தென்னும் கறிக் கவனவீர சேலாத்தரிகள். அந்த விபாக்ஷயானம் எவ்வளவோ அறகாய் எவ்வளவோ ஆச்சரியமாய் திருந்ததெனமம், எவ்வித லுக்கு ஏறவோ தொல் காதாப்போலே பாவிசனன் உமக்கு அது பரிதமாமறபோயிற்றே பென்றும் சொல்லப் புலம்புதுரர்கள் தீவன தந்தாச்சே ஒரு ரணிகி ஒரு கதையை சிதிரித்திருந்தார் அதாவது ஒர்த் தக்கமமசரிபம் அவர் தமக்கு விவாஹ மாகாமலையிருக்க அவமானத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டி உப்பினியப்பன் ஸன்னிதிக்ருச் சேன்று கைரீரீ. தனக்க விவாஹம் நடத்த ரீச்சயித்திருப்பதாக ஒரு பெண் பெயரைக் தறிட்டுட்டு சுபழமரூத்த தீரிகை யசிட்டி பந்துமித்தார் களுக்கு அது கைரீரீரீதக்கார மறது சேதாத்த மறுப்பெட்டு அங்குமிங்கும் சிலரன் திரித்திருந்து பிறகு ஒருநாளில் அந்தப் பெண் ஆசாரியன் திருவடியடைந்

இட்டதாக அமைவதும் மாணக் கடிதங்களைப்பிசிட்டு 18 நாள் பொறுத்து விடுவாது சேர்ந்து டி.பி.அ. அவையுடைய முகம் எவ்வளவு அழகு தெரியுமா? கந்தல என்ன அழகு தெரியுமா? தூல என்ன கம்பீரம் தெரியுமா? என்று பல்பல வஞ் சொல்லிப் பாண்டித்து போதைப் போக்கினாராம். இதை கதைக்கும் சிகம பரிமாண கதைக்கும் சிறந்தேனும் வாழியுண்டோ? தேசிகளுக்கு விபல விபாக்கியான மெருதத் ததிரியா தென்பு யாரும் சொல்லக்கூடாது, திருவாய்மொழி விஷயத்தில் தாத்தாய் ரதாவாஸியும் ஸாரமும் அருளிச் செய்து கருதக்ருத்யராகாதி என்னுமில் வளவே உண்மை ஒருகால் சிகம பரிமாணமருளிச் செய்திருந்தால் அது பெரிய வாக்சான்பிள்ளை விபாக்கியானமாதிரி பூரிஷப்பதிற்கு ச்ருதபாகாசிகை போன்றிருக்கமே போதிப செலுத்தமாக துக்க பாகாசுத்திய கிடைப்பது இதனையும் மத்யஸ்திரிகளின் மனத்தில் அந்த சிபாபாட்டு போம்.

அமலாதி பிராணுக்கு தேசிகளுக்குள் செய்த விபாக்கியானம் முரிவாணை போகமென்று உடைய பாராபாரணவங்களுள் ஒன்றாக விளங்கி வருகின்றது இவ்வ பூரிவாசாரிய விபாக்கியான கண்டனமாக ஓசகாமாவது காணக்கூடக்கூடுமோ? இல்லை. இல்லை என்பது மாத்திரமன்ற. அபரியவாக்சான்பிள்ளை போய்வாருடைய நிருவடித்ததை கவனம் காணக்கூடியவன் ஸ்ரீமத்குருகாவியே அருளியுள்ளார். இதை மறக்கவழிபாருதாய முன்வருக.

ஒப்புத்தியே பாதலி தேசிகளுக்கு முன்வருவாசிரிசு போன்று நாம் நாற்பது வாரடமாகச் செய்து வந்ததும் இவர்கள் இவற்றில் அந்ருஷ்டி மபிரிய வாரிசுத்துவாக்ருகததனை போக்கு போன்றதும் செய்யவில்லா தங்களுடைய அசட்டு வாதவகளை விட்டிட்டால் துன்பமாதமென்று நித்தனிய கொண்டு அவரணை வடமால் மரபிப்புகள் செய்துக்கொண்டு காலங்கழிப்பது ஒன்றே இவர்கள் பணி.

D. R. ஐயங்கார் எழுதி மறத்தியும் செய்த பூரிவாசாரிய நித்தமயமும் பெய்யுரைமயமுமான தேசிக சரித்திரத்தில் கீழ்க்கண்ட வாக்சிவங்கள் காண்க:

1. தேசிகளுடைய காலத்தில் ஸ்ரீங்கடத்தில் ஆசாரியஸ்தானம் வளர்த்திருந்த ஸ்ரீவைணாணவர்கள் தங்கடபரித்ததை மடமும் அழிகரித்து ஸ்வபொஷ்டியாக உபரிவாஸம் செய்ய வல்லவர்களாக மாற்றம் திருந்தாரிசுளை மனாரி பூரிவாசாரிசு காந்தங்களைப் பரிசலம் செய்து பிற மதத்தினபொரு வாதஞ் செய்ய உரிவாக து.
2. 'தாம் கந்தாத ஸ்ரீபாஷ்யாதிசுனை அங்கு கற்றுப் பழகாந்ரவசனஞ் செய்து தாம் காற பிரபந்தங்களிலுப தம்மிதும் தெளிவான ஏறாதத்துடன் திகழ்ந்து தமியும் மிகந்த ஆதாததை அப் பிரபந்தவகண்டில் அசதுத்திய தேசிகன் விஷயத்தில், அதற்குமுன் ஸ்ரீங்கடத்தில் ஆசாரியகம செய்துவந்தவர்களும் அவர் ஸ்ரீங்கடஞ்ருப உவகையான இடையுறுகளையும் ஹிம்ஸைகிணைப் பூரிவாத் தலப்பட்டனர் அவர்களால் ஸ்வாமிபடைந்த கஷ்டங்கள் பல.' என்று.

இந்த வாக்சிவங்களால் பூரிவாசாரியர்களுக்கு இரண்டு வகையான அவத்யம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. (1) தங்கடபரித்தத் தவர் வேதென்று மறியாதிநந்தாரிகளென்றும், (2) தேசிகனைப் பலவகையாகப் பரிபவப்படுத்தவும் ஹிம்ஸைக்கடிகொ அவ்வாசாரியர்கள் விஷயகிணைச் சேர்த்துவைத்துக் கொண்டிருந்தாரிசுளென்றும்.

இவ்வருணமயான விஷயத்தை யோகத்தொடர்புடையவோ வேறு திருந்தியவரோ கண்டு பிடித்தவருடைய மோதத்த திருந்தி தோஷம் வாராதிருக்கவேண்டும். "ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்த சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்று ஸாமான்டமாக எழுதி யிருந்தாலாவது மதாஸிபட்டி மன்றிருக்கலாம் அங்கு ஆசாரிய பீடத்தை அலங்கரித்திருந்த மஹாசாரிய ஸாரிவக்பனமர்களினமீதுமன்றே ஏறிப்பார்க்கிறது இவ்ருடைய அஸ்திபாப்பரவாஹம்.

அவ்வாசாரியர்கள் என்றைக்கோ திருவாட்டுக்கேந்தருளியிட்டாலும், உலகம் நின்றந்த புது வாயந்த அவர்களின் இவ்வ ஸ்ரீஸ்துத்திகள் மறைப வில்லையே. தேசிகனும் சிவன வலிக்கப்பெற்று தழமுடைய கார்த சிர்மானங் களுக்கும் வழிகாட்டியாகக்கொண்ட அந்த நிலை கார்த்தவர்களை ஸெய்க்குமுலக மெல்லாம் 'நார்க்குக் வேத விர்த்தஸ்ப ராஜாதி' வேதகாரிண வாயாம வேத விதுஷிச் சக்ய மெய்யப் பரபாஷிதம். நூலும் வாயகரணம் கருத்தஸ்யம் அநேக பறாணா சந்தம்" என்று சகவாத்தி திருமகனார் திருவடி திராத்திய சொன்ன தெய்வம் இவ்வாசிரியர்களுக்கே உபாக்கும் என்று கண்ணுங்கண்ணிருமாயிருந்து கொண்டாடா நின்றது. நமசிந்தனைவப்பற்றிச் 'செய்யவாக்களைப்பண்ண பெழுதும் போதும் [செய்ய திரு அமரபி 5-8-7, விவாகவினாத்தி]—

"முற்பட தவயத்தைக் கேட்டு இதினாஸ ஸாணங்களைபுமரிகரித்து பரபகப்பிரதிசெய்யத்துக்குடனாக வாய மீடாய்க்கைகருமதிகரித்து, போது போக்கும் அருளிச் செயலிலே யாம் நமசிந்தனைவப்பெயலே"

என்றருளியுள்ளார். ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசாரிய பதவியை அலங்கரித்த ஓவ்வொரு ஆசாரியரும் இத்தகைய யோக்யதை பெறறன்றே விளங்கினார். அப்படிப்பட்ட மஹாசாரியர்களின் ஸ்ரீஸ்துத்திகளைக் காதல் கேட்கப்பெறாத தோடு கண்ணால் பார்க்கவும் பாக்கியமற்ற இந்த D R ஸுயங்கார் தன்னள வறியாமல் அவர்களுடைய யோக்யதையில் துறைகற்பித்தது மஹத்தான ஸாஸ்திரம். அவர்களின் ஏனையத்ததை மதிப்பிட்டு இவ்வாசிரியர்?

"குழாய்களாயடிவிடின் கூடி சிந்துநிமினை" என்ற விடத்திற்கு விவாக்யனமிட்டருளின அப்பிராசிரியர்கள்,

"அவன் பக்கலிலே சிஷிதபராயி நத்திநீக்கன் நாய்க்கிரவன் இங் கிருக்கும் ராஜாஸ்தம் தவஜ்யமான அத்தகைய வங்களைப்பற்றிச் சேறபா சென்றித்த நம் பெரியோர் தத்தலை யோய்ப்பு தனவம அரு மிடருபநுபவிக்கப் பாருங்கொயா.

என்றருளிச் செய்ய சின்றுர்கள். இப்படிப்பட்ட உதாரண நகவர்களைச் சில அவயபதேய்யர்களைக் கொண்டு போகவில் எழுதிவைத்தாலாவது என்னதும்? "ஸ்வஹஸ்தேநோத்சுதித்ததைஸ்ஸ கலா நிகுதாத் தோஷு பறாணம் கலத்திர் ஸம் பாஸிக்ககநதல மாலிம்பதிஜட:" என்ற பரராஜ அப்தி ஸ்துத்தியே பவிக்குமத் தனை அபிதிஸ்தவத்தின் "கவசாங்ககருத்திய விடோ பரஸ்பர ஹிதைஷிணம் பரிஸேஷஸ்யம் வந்ததய" என்று கதறுகருர் தேசிகன் ஸ்ரீரங்கவாஸத்தை யிழந்து அங்கதவஸையின்று அவர் "ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவற பரஸ்பரஹிதைஷிகளான பரமசாஸ்திகளின் திருவடி வாரத்திலே அடிபேண வாழ்விக்கலாகாதா?" என்று அர்த்தகருர். அவர் எந்த மஹாசாரியர்களைப்

பரஸ்பரிமலிதவந்தனென்றும் அஹவாஸ யோகங்களென்றும் பேசுந்நிறுவோ
அவர்களைப் போலத் D. R. ஸ்ரீயங்கார் அஸ்தியஸ்த மாதஸ்ய பூயஸ்புடிக
மன்னுபாடுகளால் அந்த ஸ்காலர்களாலும் தச்சுஷ்டிகளாலும் தேசிகன்
பலவகையான தூஷணத்தினால் ஒருமனைக்களையும் கஷ்டங்களையும் அடைந்த
தான். மொத்தத்தில் அந்த நேரத்தில் அவர் எந்தெந்த தீவிரமான தீவிர பிரா
வணமும் தோஷமும் என்னென்ன தவறுகளும் விடக்கூட வேண்டாம். இவர்களை
நினைவில்கொண்டு வியப்பேற்படுத்த வந்தவன் நாம் விபுலமான சிந்தனைங்கள்
செய்துமுடிந்து வந்த அந்த தீவிரமான இவ்வுத்தர விளக்கப்படுகின்றது.

நவீனர்களின் நவீனத்வஸ்தாபனம்

பெரும்பாலும் பெரியவர்களைப் பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே நினைக்க
கொண்டு அவரையே வடிவமாக்கிய அநாதைச் செயல்கள் மேற்கொண்டவர்கள்
என்னுமிடத்தை நாம் மனது துருண்டிப் புறப்படுவதற்கு வாய்ப்புகளை உண்டாக்கி
காட்டி விடுவதற்குரிய ஒரு தீவிரமாக இருக்கிறோம். இன்னும் ஒருபுறம் நாம்
தேசிகவாழ்வரையும் உள்ளொரு நூலில் உபநிஷதமானதொன்றில் பன்னாட்டிலிருந்
விரும். அதன் முன்னுரைகளை மட்டும் தவிர உதாரணமாகவிரும். அதாவது, —

“வேதக் கடவுள்கடையே விதந்த வாயிரியன்
போதக் கடவுள்கடையே தமையன் - தோதர
தேவமொழிகள் தந்தருள்த தீப பொருளாநிதைத்
தானெழுந்தான் தானே சான்.

* நானோபநிஷதம் பரவந்ததும் பறாணியுபநிஷதம் பாழாயின பரவந்ததும்
தீராதம் ஸம்யக் வழிதரை நிதமங்கதமகாசம் திசும்” என்பதற்குப் போல, நம்
மாழ்வாரி நிருவகுனாஸ ஸகலாதத விசேஷங்களையும் சித்தபுறநாற் போல
பெற்றுவாழ்ந்த பரிமலிதவந்தன அநாதைத்துக்களாகத் தந்த ஸம்ஸ்ப்ரதா
யாரிதவந்தன மனக்களையே வழியாக விடக்கூடாது ஆனவர்களை அநாதைத்
விசேஷங்களைத் தம்முடைய நிபந்தனை அல்லாதவர்களை அநாதைத்
மப்பி திருக்கொட்டி நம்மிடம் திரும்பிவருமாறு அநாதைத் தந்த ஸம்ஸ்ப்ரதா
முமலகவும் எம்முடைய நிபந்தனை தந்தவர்களை அநாதைத் தந்த ஸம்ஸ்ப்ரதா
பட்டி ரத்தியைப் பிள்ளை முதலான ஆசனங்களின் வழியாகவும், தந்தருள்கைப்
பிரான் பிள்ளை மட்டமபிளாசான் அநாதைத் தந்த ஸம்ஸ்ப்ரதா முதலான
ஆசனங்களின் வழியாகவும் அநாதைத் தந்த ஸம்ஸ்ப்ரதா சோஸமுதலான
வாஸதங்களையுடையவர்களை வாரி வாரி மேலே நித்தந்த ஆசனங்களின்
கள் பெற்றுபிற பெரும் தந்தருள்கைகளாகையால் இவர்களின் இவ்வாறாகத்
கள்ளே அத்தந்தமும் கண்ணகத்து அகாசமியால், ஸ்வஸ்தியாஜனாபிதம்
கண்டால் கண்ணமத்தனை இவ்வாறையே உணராதது சினை, வேதாந்த
வாஸியி தனிப்பட்ட தந்த வேதாந்த கொள்கைகளைக் கண்ணாடிருந்தாசன்
றும், மப்பிளா பிள்ளைகொள்கைகள் முதலான கொள்கைகளைக் கண்ணாடிருந்த
அநாதைத் தந்தவர்களைத் தந்தருள்கை தந்தருள்கை தந்தருள்கை தந்தருள்கை
மற்ற தந்தபதையும், நவீனர்கள் ஆதர்த்த வந்தரு அத்தந்தங்களும் ஆதர்த்தப்
பொருதி அநாதைத் தந்தவர்களுக்கும் வேதாந்த தேசிக கர்த்தங்களில் ஆதர்த்தியில்
யென்பதையும் ஸம்ஸ்ப்ரதா முதலான ஆசனங்களின் உபநிஷத போயிதில் தென்னு
தாரிய ஸம்ஸ்ப்ரதா தந்த ஆசனங்களும் அத்தந்தங்கள் எவை? வந்தால் ஸம்ஸ்ப்ர
தாயத்தில் ஆதர்த்தபதமும் அத்தந்தங்கள் எவை? என்று பல தெரிந்துகொள்ள

விரும்பினார்கள். அவற்றை இன்னவை யின்மையே என்று தெரிவிக்காமலிருந்தது. அதற்கு முன்பே ஸாரமாக வான் தெரிவித்ததும்; ஏற்கறி பெறுவது மென் றுமாதை ஒரு கையாட்கும் துன்பமாயிருக்கச் செய்ததும் காமேயு பெறு வதற்கு முன்பு ஸாதனம் பகவத் ப்ரவாகத்தினை மட்டும் எவ்வளவு நன்றிபெற்று விட்டது தெரிவித்துப் பகவத் தென்குதிரித்தான் தகாளைக் கமழையப் பரவருதலுக்குள்ளே காமேயு பெறுவது முடியுமென்று மாராநிபதிகளின் கொள்கை. இவற்றை ஒரு கையாட்கும் தலையாசுபதமென்று ஸாரமாகக் கொள்ளக்கூடாது. மற்றைப்படியான பதங்களாவன —

தென்கலை

ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள்

1. பகவத்குறைய ஸித்தேயமும்
2. சேதானப பெறுவது சக்ஷணக் குப் பெறு
3. பாகத ஸ்விக்காரமே என்று
4. ப்ரபத்தி அதுபாயம்
5. பிராட்டிக் துப் புருஷகாரத்வ மாதாமே யுள்ளது; உபாய தவயிசை
6. பிராட்டிக் து அனுத்வமேயம்
7. பிராட்டிக் து ஐகத்காரணத்வ மிசை
8. தைய என் டதபாதுக்க துக்கித்வம்
9. வாதஸ்யம் தோஷபாகபதா ரூபம்
10. ப்ரபதாதுக் த சிவநிபிஷய சிவ நுத்தி தன்னைமும்
11. எம்பெருமானுடைய வ்யாபதி பரிஸமாப்யவரித்தம்
12. ஜாதி லெகிக்கும்
13. உபாயத்தரங்கன் ஸ்வரூப விருத் தம்
14. கைவல்ய மோக்ஷம் புராங்குத் தியற்றது
15. நமஸ்காரத்தில் ஸக்ருதாவிருத்தி போதும்
16. அந்நுஷ்டானத்தே அந்நுஷ்டான மென்று தனிபேயிசை

வடகலை

ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள்

1. பகவத்குறைய ஸித்தேயமும்
2. சக்ஷணப் பெறுவது சேதானக் குப் பெறு
3. ஸ்வகதஸ்விக்காரமேதானுள்ளது.
4. ப்ரபத்தி உபாயம்
5. பிராட்டிக் துப் புருஷகாரத்வத் தோஷமோக்ஷ ரத்தவழி முண்டு
6. பிராட்டிக் து விபுத்வமேயுள்ளது
7. பிராட்டிக் து ஐகத்காரணத்வ முண்டு
8. தைய பாதுக்கோலிசைஷாசுரம்
9. வாதஸ்யம் தோஷாத்ரி சித்வ ரூபம்
10. சிவநிபிஷய ப்ரவருத்தி அவரித ப்ரப அகதவிடக்கடாது
11. எம்பெருமானுக்கு பரிஸமாப்ய வந்தமம் விடையது
12. ஜாதி லெகிக்கமாட்டாது
13. உபாயத்தரங்கள் ஸ்வரூப ரூபமே
14. கைவல்ய மோக்ஷத்திற்குப் புரா வ்ருத்தியுண்டு
15. அளக்குந் நமஸ்காரம் வேண்டும்
16. அந்நுஷ்டானத்தே அந்நுஷ்டானம் தனிபேய ஆலச்யம்

இப்படி பொரு பதிகை விஷயங்களை வைத்துக் கொள்ளோம். “இப்பதினாறு விஷயங்களில்தான் பேசும்? வேறு கிடைப்பதா?” என்று கேட்க வேண்டாம். மற்ற சில விஷயங்களைத் திருத்தலாம். அவை முக்கியமானவை யல்லவென்று கிட்டுத்த தக்கன அக்கியமான வையங்களை சித்திக்கும் போது அவற்றை விஷயங்களாகக் கிளையும். திருத்தலாம் ஆகவே கவனமாகக் கொள்ளுக. மேலே காட்டிய பேத விஷயங்களில் அதன்கலை ஸம்பந்தமாய்த்தங்களை என்று நாம் காட்டியுள்ள அந்தங்களைக் கொண்டு சாரியாகிவென்று ப்ரஸித்திகளான ஸதாசாரி யர்களின் புரீஸ்தத்திகளின் போலவே ப்ரமந்தமாந்த மஹாத்ரு திவ்யஸ்தத்தி களிலும் பெரும்பாலும் காண்கிறோம். ஆதலமடம னவர்க்கே தேசிக ஸ்ருதய மென்றுபிச்சிருதய அலதரிக்ஷிவரது திவ்யகாசிய ஸ்தத்திகளையும் காட்டி விவதரம் பசய்யாமல் தேசிகஸ்தத்திகளை மட மே காட்டி நிற்பேயிதில்.

[இவ்வளவே அந்த தேசிக ஸ்ருதய தூதிலுள்ள அலதாரிகை.]

உபய ஸம்பிரதாயத்திற்கு தான் அந்த தேசிகத்தையும் ஆசாரபேதத் தையும் எடுத்தத்காட்டியதேயேயேயாம். தேசிக திவ்ய ஸ்தத்திகள் தென் னொராயஸம்பிரதாயத்திற்க்களைப் பேத ப்ரமயாதித்தவை எனப்பதைப் பேதபரகக ரிருபித்திருதயித்ரு மென்பதே ஓசக் கந்தகந்தாயல் அலத்யபுத்தி இத்தி விவ் வேண்டாவென்று நினைப்பது.

பிக நூல் காலத்திலேயே பேசுக ஸம்பிரதாயமென்றும் தேசிக தரிசன மென்றும் வ்யபிதேச தி தங்களைப் பேசுபவர்கள் உண்மையாக வாரக் செய்து வரு கின்றார்கள். அத்தவாகத்தலை ரங்குத சாரிவர்க்கு துர்மால் பலயல மஹான்கள் சண்ட ப்ரசண்டிகளாவத் தோன்றா பலயல தூல்கனாபித்திருதயுரர்கள் அன்னவர்களில் ஒருவருடைய ப்ரமயாபிட்டுப் தரிசலயபேதம் தோன்றின திலில், இது ஸம்பிரதாயங்களைப்பற்றி உத்தகெனன? ப்ரமுடைய ஸம்ப்ர தாயத்தில் ப்ரமயத்ராஸ்து ஒத்த தத்திக தரிச துர்த்தாரகவாகப் பலயல ஆசாரியர்கள் விளங்குத தத்திக அலதயல ஒரு ஆசாரியருடைய பெயரைபிட்டுப் தரிசலயபேதம் தோன்றிவல்ல கிம்பஹுதா? தேசிக தரிசலம், தேசிக ஸ்ருதயா என்பதா வ்யபஹாந்தை காற்றதைப்பது ஆண்டுக் குழன். எடுத்தலே வ்யபிதேசமிந்நியா யாநப் கண்டதிலில், கேட்டதிலில், தேசிகனிடத்திலேயே பாம்புவித்த களாய் விளங்கின (திருக் குமாரசான, ப்ரஹ்மசாயி, ப்ரமந்தமாய்ஸங்கத்தா வ்யாசிகள் சண்டமாய் நதம் தொட்டாசாரியர், ஆசாரிய சிபுக்காரி முதலானவை ய நிறுவாத்தத்திகளில் எதற்ப்ரதாவ வேச மெனுமுண்டா? அலதயலதமாய்விது எப்படியிருக்க முடியும்? அதிகரிமை கத தோன்றின வ்யபிதேச மென்றது.

நது, முற்காலத்தில் இப்படி வ்யபிதேசமில்லையென்பதை ஒப்புக்கொள் லோம்: இது அளங்கதமான வ்யபிதேசமென்ற தேசிகனுடைய அ்ரதிமமான பெருமைகக் கேர தூதனாகவே திருவ்யபிதேசத்தை ஸ்ருத்தித்தோ அன் றால் என்ன அவத்யம் கிட்டுத்த? உதல் ஆ கேப்பியா வெறுப்பே கொள்பவர்கள் தேசிகனிடத்தில் பக்தியுததர்க்காகவல்லவல்ல வி்ரதிந்நிச்சளகத்தா வேயிருக்க வேண்டும். ப்ரமயத்தி காரியமானவிதின் ஏதுக்கு பாஸங்கத்துப் புழிக்க வேண்டும்? என்று பிறர் சொல்லக்கூடும். இது அளமத்திஸுமான சொலவே

[illegible]

இவ்விஷயத்தில் விசேஷிகள் தாளைத் தீர்த்து என்னும் வாய்மையையும்
 எவ்வுயரமாகவே மருந்துகூடப் பதாம் இவ்வாறு நன்றி கூறும் ஆறு அமர விஷயத்து
 வெளியிட்டிருப்பவரின் சாத்தனாகத் தென்கிழை.

ஸ்ரீ பாலப்பகராகக் பிரத எத்தனை ஆசிரியர்கள் நிருவவததித்திருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய சீடனியால் நடத்தினை புதலாக மணவாள மாமுனிகள் மூலமாக, ஆசிரியர்கள் மூலிகள் அந்தத்தாலும் ஏனைய ஆசிரியர்களை அந்தத்திக்கு வேறுதான் இத்தகைய ஓர் தவிர வேறு எந்த ஆசிரியரையாவது ஆய்ந்து ஆதர்ப்பதுண்டோ? கூரத்தாழ்வான், பட்டர் போல்வாளர ஆதிரியானம் இடகல் மூ, மிகச் சாந்த தார்த்தங்கனையதனில் செய்து வைத்திருப்பவர்களான பன்னான் என்னுடையவான அபதாரமாளர் சீருத ரகா கிகர்பட்டர் ஆகிய ஆய்ந்திரையாவது ஆதர்ப்பதுண்டோ? " ஏன் ஆதரிப்பதில்லை? நன்றாக ஆதரித்தே வந்ததோம் என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். அதில் யாது பயன்? துஷ்ரியை பதவி உம் சென்ற வருடத்தில் எழுதி வெளியிட்டிருந்தோம் அனாதகண்ட உதாரண ஒரு குமரததம் திருத்தருகை: சீரானபின்னான் வைத்தலிட்டோமென்று பறைசாற்றினர். கூரத்தாழ்வான் எம்பரீ முதலியவர்களை ததான ஆசிரியர்களுக்கு அவரவர்களின் துருவவதார எதலங்களில் எப்படிப்பட்ட ஏனனிகள்? எட்டடிப் பட்ட உபலாபனங்கள்! இவை எத்தனை வருஷங்களாக நடந்துவருவன! எனபதை ஆராய்வாரிடில்ல. அனத்தாழ்வான் எம் பெருமானுடைய சிய மனத்தினால் திருமீதியில் விசேஷ சகச்சரியங்களைச் சசத்துகொண்டு வாழ்ந்தார், அவருக்கத் திருப்பதியிலும் திருநிலையலும் எவ்வகையான சீரும் சிறப்பு களும் நடந்துவருகனறன அவன்பது உதாயுதோ? அநுள்ளப் பெருமா எனம் பெருமானுடைய சிறப்புகளும் திவ்யதேச விசேஷங்களில் எவ் பெருமீதும்

இவ்வாசார்யரிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிறப்புகள் இன்று கேற்றல்ல. செஞ்ஞானாக சிவமுத்துவநயன் உவகப்பது மற்றக்கற் றாலதுண்டு. அவ்வாசார்யர்களைப் போற்றும் பாம்பணையிற் சேர்ந்த பிவர்கள் இடை யறாமல் அநுசந்திசுக்களாக வநவதுண்டு அவ்வய்வாசார்யர்களுக்கு அநுபாசனையே சீரும் சிறப்பும் குறை யுட்பட்டதுவாயினான் எதிர்த்தியான பரம்பரை அதிபுத்தமாக வந்த தவறிக்கே துண வால் தோன்றின தென்கிர காரணத்தினையே அந்த பரம் பரையிற. புத்தரிக் குக்கு ஒரு ஆசார்யநடை யவும் திருக்கந்தாரி பரிபால னதேர தோறு எவ்விதமான உபலாஸனமோ ப்ராந்தமாக வழியில்லாமற் றேயியிற்று வினா னாத்ரீசர் சன்னைடையக் களபரிக கலனும் செய்யாமல் பூவாசார்யர்களை தா டிக்கவே அமைந்தது. துவக்கது சேதுபொக்கு

ப்ராஸங்கிகமாகத் தனியனைப்பற்றிப் பேசுவோம்

திவ்ய ப்ராஸங்க ருக்கு ஆம் த்ரனியனாக ஸ்ரீதேவியைதயா பாத்ரத் தனியனை பகவதாபாபாதத்துள் ப்ராஸனகலனது. பிரகரி-4 பற்றாண்டு கள கடந்த பன் லிபாத சிபிகதம் மற்றவாதனியனுர் அவதச் சேர்ந்த யாழித் துருளாமல்காரை. சிவ அபாகப் பிறகலன அக்ககடங்கன் ஏதாட்ட பின்பு அவ்வாசார்ய யசையுடமாக எ துநியச்சு மலர்நல்ல சில சாத்ரங்கன் தகைதாசார்யன் சேவையில் வந்ததுடன் துயயிய சில ஆன்ருகள கந்தகிபிபரம், பபாப சேவாகவார், பெய் பொய்யாகவும் ஆர்வியுள்ளது. பாபாசுளகளின் ப்ராஸநதி பகவதக திருத்தாலும் விசேஷகளின் உன்னம் எந்த னையும் உண்மையை உன்னபடி கடைபிடித்தேயிருக்கும். எத்தனை கெளரவினா உண்மையான சபைய உலகம் ஒரு புறகலனவது உலாவி யே யிங்கம் "சது அபிபாரு சோகந்தாத விஷயம்" என்று விசுவங்கன் உணர்ந்ததின் புகட ஆகியவத்தாலே பற்றின தனி டதொழிய ப்ராஸமாங் தது ஆந்த பிரபல ஆமால் தப்பிப்பிழைப்பார் மிகச் சலிர. ஆப்போது நாம் விசுவங்கன் உகக கருகிக கமிதனைக்கண்டு அவரவர்கள் துக்கும் கொள் கையைய ஸ்ரதந்த சோன்னப் பாகருர்க ளென்று மது ப்ரதினகரயல்ல. இன்ன றும் ஐதகலாகவே திவாதம் தோன்னவங்க ளும் ஆனாலும் சல பிராமானி கிசுதாசார்யவது பயன ப்ராஸம் நெய்ணிய உண்மையை விளக்குகிறு ராமாநுஜ துயிபாத்ரதனியன் தோன்றி அமத்து வகலும் பூர்த்தி யானவக லைத்தது அகநகாகப் பெரியதோருக்கலும் நடத்தவதாகச் சில வரவுஷங்காகது புன்ட திரை கோலாலும் நடத்தது அப்போதுதான் இ க பாச்சுரத் தனியனைப் பற்றி ஆழித்து பராமரங்கலன் உண்மையான ஸ்ரவங்களை அளிப்புவும் ஆலர்பகதை ஏற்பட்டது தனியனுக்கு ஒரு ப்ராஸந் தவய கோண்டா வேறுமென்ற ஆசைகொண் டாலும், உண்மையில் எது தனியனே, எது மிக்க பெரும்புகற் படைத்த தோ அதற்கன் சீர உக்கலம் கொண்டா வேண்டுப் ப்ரிமார் வேந்தடாத தனியனை உண்மையான பெருமையுடையது தெரிகனுக்கு உண்மையு கொண்மையுண்டோ அவ்வளவு கொண்மை திருத்த தனியனுக்கு முன் டெளஷல் மிககலகாகது திருவே சுகல ஸ்ரீதேவ பர்க்குலரிதம். இதுவே தேசிகனுடைய திருவவதார சித்தலத்திலும் எமல விசேஷங்களில் மென்மை

பெற்று விளங்குவது. இதுவே ஒருவிதமான பங்கத்தையும் பெறுதது இதுவே தேய்க்கல் காலத்தில் அவதரித்தது. இதுவே எட்டு நகர மெய்க்கும் பரவியது. மந்திரஞ் தனியன் அப்போதே அவதரித்தது என்பவர்களுக்கிட புரிமார்வேங்கட தனியன் முதலுறமுன்னம் அவதரித்த தென்பனது விசைகின் றூர்கள். பாத்திரத்தனியன் பிரப்பதற்குமுன் ஒப்பிதகால் வருஷத்திற்கு முன்னமே புரிமான் தனியன் அவதரித்ததாக எழுந்தபுள்ளார்கள் பலவறப்புக் கள் பெற்ற அந்தத் தனியனை அவதரித்தது. கண்டைத் தனியனுக்குச் சிறப்புச் செய்ய முயன்றவர்களின் கருத்து எதுவாய்க்கக வேறுமென்பத யாரிடம் அறியார்? புரிமான் வேங்கட தனியனுக்காக ஒரு சாட்டியுடத்துவிட்டு அமன ரால் இதல் ஸகல புரிவைகளைவந்தரும் ஸமரஸ்களாய்க் கூட்டிநகது அதுப வித்துக் குளிரக் கூடும் தனியனுக்கு உதவவுமென்பதே வேகு அழகு।

இனி இந்த பாத்திரத்தனியன் தேசுகள் காலத்திலேயே ஐனிகத்ததாகச் சொல்லுவது உண்மையானது? என்று விசாரிப்பாய் ஏறகெனவே புரிமான் வேங்கடதனியன் அவதரித்த விருப்பமற்ற ருக்குமெது இதைப்பாத்திரத் தனியன் பிறக்க என்ன ப்ரஸக்த? எம்மென்றதகாரக் காலக்கோபத்ததாக அந்தத்தனிய னும், த்ரவிட்குர்த்தகாலக்கோபத்ததாக இதைத் தனியனும் தென்றியதாகக் கூறுகன் றூர்கள் புரிமார்வதமுனிகள் ஆனவதா? எம்மென்றமூர் எய்பார் ஆழ வான் பட்டர் பிள்ளான் அமமார் அபபுள்ளார் முதலான பல ஆசாரியர்களுக் கும் எந்தக்கர்த காலக்கோபத்தனும் ஒரு தனியன் தன் வழங்குவதாகவுள்ளது. ஸமசர்யண பரம்பரைக்காக மூல ரவத்தாது தனியன் ஏறட்டியெண்டாவோ? ஒவ்வொரு கர்த்தத்திற்கும் ஒவ்வொரு தனியன் ஏற்பட்டியெண்டாவோ? த்ரவிட்குர்த்த காலக்கோபத்தற்காகத் தனியே ஒரு தனியன் ஏறட்டி தென்றல் அது தமிழ்ப்பாகரமாக இத்தந்தியவது இவையைய ஏறகெனவே உள்ள தனியனில் என்ன துறகையிடுகவ தனியன் இவற்றினிற் கொள்பது தெரிய வேறும். புரிமார்வேங்கட தனியனின் தேசகனுடைய ஆசாரியரைப்பற்றி ப்ரஸதாவ மில்லாமையே ஒரு துறையிடுததெனதும், அகதுறையிடு ராமா நுஜ தயபாத்திரத்தனியன் ஏறட்டி தெனதும் எழுதயுள்ளார்கள் அப்படி யானால் குறையியாடு கூடிய அந்தத் தனியன் துபதமாகி இதுவேயன்றோ யார்வருநீயமாகப் பாக்ருவிதமாக இஹம்.

ஸ்வஸ்வாசாரியர்ஸ்தாவமின்னத பல ஆசாரியர்களின் தனியன்கள் இஹய மாகவேறுமே. மாருனிகத்தாக புரிசைகென தயபாத்திரத் தனியன் நருவவ தரிப்பதற்கு முன்னே வேகரு தனியன் அவயம் துறந்தருக்கவேறும். ஒரு ஸம்வத்தார காலம் மாருனிகள் திருவடிகளில் கருநா வத்தவர்கள் ஒரு தனி யனைச் சொல்லித்தானே சொல்கதருக்கவேண்டுமே. அந்தத்தனியன் துட்டிபாது யாருக்காவது தெரிந்தனதோ? முக்கியமான தெனது அவதரித்துவிட்டால் அழகியமானது அடங்கிக்குமன் து ராமா நுஜ தயபாத்திரத்தனியன் தேசு கள் காலத்தில் ஐனிகத்தருக்கு உக்கப்பட்டி ருத்தமாகல் பிதகு புரிமார் வேங் கட தனியன் ஐனிகத்தருக்க நிமயமுண்டோ? ஸகல ஸந்தரிடப்பவளதும் இந்த பாத்திரத் தனியனையே அநுஸந்தக்க என்ன தடை? இதை விவேகிகள் ஆராய லாகாதா? ஏற்கெனவே கஷ்டபர்கருவிதமா யிருந்த புரிமான் வேங்கட தனிய

[illegible][illegible]

மிக மெச்சத்தக்கதன்றோ ஆக இவ்வாறான நிருபணங்களினால் பாத்திரத்தனியன் புராதனமன்று என்பதும், புராதனமென்று கூட்டிக் கொள்ள மிகமிகப் பரவாஸப் பட்டிருக்கிறார்களென்பதும் சுதந்திரமும் பழுத்தவன்பதும் தெற்றும். கண்ணாடியு சொல்லமுடியாத பல வஸ்துகளையும் இவ்வீன துணியமும் ஸதாபிப்போம்.

ஸம்ஸ்கிருதக்ரந்தகாலகோபத்திற்கு ஸ்ரீமார் வேங்கட தனிபனும், திராவிட மணிப்ரவாள க்ரந்த காலகோபத்திற்கு பாத்திரத்தனியனுமாக ஸவாமி தேசிகனே வடிவஸ்தைபண்ணி சிவமிததுருளிவி என்ன துணிகள் எடுத்தியுள்ளார்கள் தேசிக நியங்கரந்தங்கள் யாவும் ஒத்தியதனாகக் காண்கதும் ஸம்ஸ்கிருதகற்பட்டு வருமின் தன் திருமாளிகைகளிலும் மடங்களிலும் ஆங்காவது ஸபாஸந்தங்களை (கனிமராலெடுரி முதலிய) ராஜ்ய புஸ்தகாலங்களிலும் ப்ராஜை தாளகோசங்கள் பாங்காகப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருவனதன். 14, 15 இடங்களில் இதமபரமாக நாம் சென்று உண்மை தெரிந்துகொள்ளப் பரிசீலித்திருக்கிறோம் தேசிகதுறைய நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீமார் வேங்கட தனியன் ஒன்றே நிகழ்வதறுது. பாந் திரத்தனியன் ஒன்றாவது காணக் கிடைக்காதுமே என்று பெருநயநசிகள் சொல்லுபாத்திரம் ஒன்றிலும் கிடைக்கவில்லை கிடைக்கவந்ததென்று கண்டு காண்பிக்கவல்ல மறாண்கள் உளரே தானாமாக முனவரலாம் [இத்தனியன் ஒவ ஸ்ரீ கோசங்களில் காணப்படவில்லை என்று ப்ராமானிகரான நிருக்ககாட்டி யூரி ஸௌமயவாராயணசாரிவரணாததார் மேலும் ஒவ ஸ்ரீ கோசங்கள் வரையில் போகவேண்டிய அவசியமுமில்லை கோவில விவாதங்களில் ஸபாஸ்தபபடாதவர் களும் ஸாதகர்களுமான பெரியார்கள் அச்சநயத்திற்குள்ளே தேசிக ரஹஸ்ய வ்யாக்யானஸி க்ரந்தங்களை உடுத்ததுப் பாரிப்போம் அவற்றும் ஸ்ரீமார் வேங்கட தனியன் தனிர துத பாத்திரத் தனியன் தலைகாட்டியுள்ள விவாதங் களில் கைதேறான ஆகாங்கலான பிரகாஸத்தவரிகள் அச்சநயித்துவரும் தேசிக க்ரந்தங்களில் துந்த பாத்திரத் தனியனும் துணைத்துப் பறிப்பத்து வருமிருக்க ளுள்ளபது உவனது தெனிக்கரந்தங்களை ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதரையஸாரம் மிகவும் முகவியமண்பது சிவிவாதம் அதற்கு ஸாராஸவாந்தியயாக்யானம் ப்ரதாததும் ளுன்பதும் பிரபந்தம் அந்த விவாதனதின் தொடக்கததில் அந்த வ்யாக்யா தானின் கையாறு எழுதியிருக்கும் தனியன் ஸ்ரீமார் வேங்கட தனியனு? பாத்திரத் தனியனு? என்று [தருச்சேனாப் பறிப்பது] பார்க்கலாம் ஸவாமி தேசிகனே ஏதோ தனியன் வ்யவஸ்தை பண்ணிவிட என்விருக்கின இது ஸாஸாஸவாநி ரிகாரரிக் குத் தெரிந்திருக்கவல்லதுமே

இப்போதிப்போது சின் சொல்லியும் எடுத்தியும் வருவதென்னவென்றால், தேசிக ரஹஸ்யங்கள் தமிழாயிருந்தாலும் அவற்றுக்கு ஸ்ரீமார் வேங்கடதனியன் தனிர, பாத்திரத்தனியன் கிடையாது நிலப்பிரபிதங்களுக்கு மட்டுமே பாத்திரத் தனியன் ஏறாபட்டது என்கிறார்கள் தீவ்படிவெயாது வ்யவஸ்தை உண்மையா விருந்தால், தேசிக ரஹஸ்யங்களிலும் பாத்திரத்தனியனப் பணி சேர்த்து அச்சிட்டுருப்பது இந்தக் கோகத்திற்கு ஒரு பெருமைபை ஏறிடுவதற்கான அதர்க்கணச் செயல் என்று வெளியிட ஏ ஸபாஸ்தவர்களை துணிகள் கண்டிக்க வேண்டும், [புக்கியவாள் வார்த்தை] மிக மிக ஆசைப்பட்டுப் பண்ணின பாத்திரத் தனியன் தேசிக நிலவஸூகங்களுக்கு உபபோகப்படாமல் போவது கோசரீபமே. இத்தல் ளாம் வினாவு குஸ்ருஷடிப் 'ஸம்பு வின் சச்சவகனும் சண்டைகளும் ஏற்படு மிடங்களுக்குத்தான் பாத்திரத்தனியன் ஸலத்துக்கொள்ள வேண்டியது" என்று

தேசிகனை வயவஸ்தை செய்தருளினார் என்று ஒரே வார்த்தையாக முடிக்கலா
யினார்கள்

மனவானமாமுனிகளின் எந்த கர்த்தவர்களையும் எடுத்துப்பாிக்கலாம். தான்
ஸ்ரீ கோசங்கிளாடு அச்சப்படுத்தக்கூடாது வாழ்பவரல்லவா. நிறுவ ஸ்ரீகோசங்கி
தயாபாத்ரத்தினியைதான் இடுத்து நீரும் ராமாநுஜ தயாபாத்ரத்தினியிலுக்கு
அவ்வளவு ஒரு பராமாணவம் வயவஸ்தையிலும் காட்டிக் கூறமா. உவந்து கேட்கி
பெறும். அச்சக்கூடங்களைப் கூடவே இத்தனியன் ஏற்பட்ட தென்பதற்கு,
அசைக்கமுடியாத நிரூபகங்கள் இடைக்கும் இத்தனியன் ஏறிய துலியேடு
ஒன்றுகூட ஒருவரால் காட்ட முடியாதென்று துணிந்து கூறுகின்ற காம் இங்
வியைததில் எவ்வளவு பாடுபட்ட உண்மையைக் கண்டு பிடித்திருப்போமென்
பதை அவரவர்கள் உணர்த்துப்போ ஊன்றியுள்ளனர்

"ராமாநுஜ தயாபாத்ரத்தினியன் திருவிளர் ஓலை ஸ்ரீகோசம் இதுவான்
எது, காணாய் என்று கம்பிரமாக கேட்கத்து ஒரு ஸ்ரீகோசத்தையாவது எதன்
எல்ல காட்ட வேண்டும்? அப்படி ஒருவர் காட்டினால்... என்ற
காம் பலபத்திரிகைகளை யகற்றிப் பிரசுரம் செய்தும் ஒருவரும் எடுத்துக்காட்ட
முன்யரவில்லை. துலயத்தை எவ்வளவு பெடுத்துக்காட்ட முடியும்?

இவ்வயம் காம் துணிவுடன் எழுதுவதைக் காணும் சில மஹான்கள்
என்ன கணக்கக் கூடுமென்றால், உண்மையில் இத்த பாத்திரத்தினியன் ஏற்பட்டு
60, வருஷம் ஆகியிருக்க, சில ஸ்தலங்களில் தேர்துள்ள யகாதவர்கள் ஆராய்ந்து
பார்க்கும்பிடத்தில் இத்தத்தனியன் ஏற்பட்டு ஏறக்குறைய இருநூறு வருஷமாவது
அவ்வளவும் ஆயிருக்கின்றது என்னவென்பதற்குமே காலதவறையில் சி. பி.
பதினாண்டாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இத்தனியன் ஜனத்ததாகவும்
பதரியவருகிறது. அத்தநாத்திறப்பின்படியவால் ஓலை ஸ்ரீகோசங்கள் ஏறியரு
ளப் பண்ணப்பட்டிருக்கலாமே அவற்றில் ஏதாவதொரு ஸ்ரீகோசத்தில் இத்த பாத்
ரத்தினியன் தேர்து எழுதப்பட்டிருக்கவும் கூடும். அப்படியிட்ட அவை
கவடிவையக் கொணர்ந்து காட்டியிருமுடியுமா?" என்று வினாக்க் கூடும்.

ஆரியர்கள் ஓலை ஸ்ரீகோசங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக காம் அடிக்கடி
பலதவறுகளுக்குச் செய்வதுண்டு. அப்போதைய கர்த்தவகளை அவ்வளவும் ஊன்றி
கோக்கும்வர்கள் இத்தகைய பரிசீலனம் மிகுந்த செலவாக வந்தது. உபாத்த
கங்கறிவார்கள் அவ்வளவும் செலவழிப்புகளில் இத்த ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தினி
யன் விஷயமான ஆராய்ச்சியையும் காம் செய்வது வழக்கம் ஏனென்றால் (1)
சில நிவஸிததங்களில் இத்தனியன் எந்ததமான சச்சரவே அறிகாதற்குப்பதா
தும் (2) இத்தனியன் சிலவிடங்களில் வாயால் சொன்னதற்கும் சொல்ல நினைத்த
தற்கும் மாறுபாட்டின்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாலும், (3) இத்தனியனில் பறவையைத்
தது கரணமாகவே ஸ்ரீ தாதாசாரிய உம்சஸ்திகள் பல நிவஸிததங்களில் தங்க
ளுடைய இறந்த மரியாதைகளை அபிப்பாயமாப் திருக்க கோரவுண்ட்டதென்று
ஸ்ரீபெரும்புதூர் விவவஸ்தாத்தில் கணம் ஹைகோட்டு ஐட்டிகள் தெரிந்து பரிசு
பத்திராடு எழுதிப்பருக்கின்றபடியாலும், (4) கரஞ்சபாத்தில் மஹாய்வகாராகவும்
ஸ்ரீ தெவராஜஸுவாமி தெவரத்தான தர்மகந்தாவாகவும் எழுந்தருளியிருந்த நிருப்
புத்திரி ஸ்வாமியென்று ஸாப்ரவந்தியான உ. வே. ஸ்ரீகருஷணதாதாசாரியர்
ஸ்வாமி 1874 ஆகத்தில் செங்கற்பட்டு ஜாதிண்டு மேஜஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு 72-னா.
தாலாவில் மிஸ்டர் குருத்துரை முன்னிலையில் பித்திரவந்தியாக எழுந்தருளி "வினக்

வேணுமே. பாததிரத்தனியன் சண்டை புத்தகவிடங்களில் "அதனமாக இருப்ப பாததிரம் கொட்டவனாக" என்கிற ஹாலாகாரமும் அதனமேல் விசாரணை களும் சாதகண்டனங்களும் எப்போதெதற்கெல்லாம்? ஸ்ரீ சைலேசத்தரப்பாதிரம் அதனமாகச் சொல்லாத உத்தரங்களுக்கென்று ஒருதலத்திலாவது ஒருபேசகா விலும் கண்டிப்பை நுண்டோ? ஆகாம்பதல, விதகதல என்று இரண்டு உண்டி; ஆகாம்பவாகன வுணா? இதுபவவாகன வுணா? என்பதை உகமறியும்.

1874 ஆம் உத்தரத்தில் ஒருவருரை முன்னின்று உட்க விவாதமென்று கிறே காம் எந்ததுகொட்டினதில் திருப்பத் துழி னவா ரினை ஸாசுத்யத்தில் நேரிதனுடைய தி னவாகா டகதல மணனித்யல் தென்கூடத் திருநாணம் தென்கூடத் தனியனுக்கான புராதனமாகயனவகென்று அகத பஹான (மாசுத்யல்) சொன்னபோது அதிகாரி கோபி தேவடி நுகுரா—வடகூட குருவாக நீங்கள் சொல்லுகிற தென்கூடைய ஆசுவத்தில தென்கூடத் திருநாணம் தென்கூடத் தனியனும எந்தரவதில் எய்கிதமாகவாகு புருத்தது என்று கோபி தேவடி நுகுரா அகத பு வடகூடவாகன உறன்பதிலும் அதனமேல் அதிகாரியின் கிரியும் மேலே பிதாபிதனாக வொளிவநும

மருமன்றவாத கொ—"தேசிகனுக்கு தியவரம்பாதங்களில் எப்போடு இலங்கியர் அவதானத் துவா கா பாததிரங்கியர்? வளாகனிலங்கியர்? அவதானத் தாக துவா எய்கனமேல் பாட்டடி நுகனிலங்கியர்? துவாருடய தனியனில் எதற கா க விரதிபத்திவகாணமேயுண்டம் என்று வாதிடவாசன, தேவமன், சாத முனிசன ஆவவதா எப்பெருமாணா ஆதவான பட்ட பரணிகா நென்க கோகாரியர் திருவாலகாபுரங்கிள முதலான ஆராயர்களுக்கும் இருப்ப பொருளையென பெருமபாதும ஆருகாதம அளனவாகனல் ஒருவருடைய தனிய னும் இத்தனைய வினாவம பெறலில்கி வென்பத யாகும் இவர்க்க கிஷயம், கிசுஷண மானவொரு பதவாகவமக் கிசுஷததினல் ஒரு ஆராயருடய தனியனுக்கும் வாழ்க திருவாமத்திரதமே உகதகதல் பெருகம் ஏற்பட்டது. அகத ஆராயா மணவான மாமுனிகள் ஒருவரேயன்றி மற்று நவரல்லா என்னு மிடம் அவசக்கவொணவாதது.

சாமத்தலவா பாதிரம் தேசிகன காலத்திலேயே அவதரிதது அபிபாதிச வரீதிகள் தும் காரணா திகளிலும் பிரதாபா பெற்ற மேனகையடைந்திருத்த 1874 ஆக அந் பிரதாபா பரம்பகத் இடையசுரல் வரீதெய்ந்தகும் ஓர் சகி தும் விரீசகையடையத் காணலில்கி அபிபாது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் வந்ததி கால் ஆதரிதது பரிசுரீதிகெய்நுபாசன, அகத சகி மரபாட்டையத் காணமேனிடயது. தேசிகவிடத்தில் பங்கயம் பொருளையம் கொண்டவா கள் அக்காலத்திலுமிருந்தாக்கென்று சொல்லி அகனூல் வேறுபாடு உண்டான தாகத் சொல்லித் தீர்வேணவகவாகன. உண்மை அப்படி இருக்குமாணல் அக்த லையத்திலேயே நென்க கோகாராய கிஷயமால் கனியன் வாழி திருநா னல் அதற்குப் போட்டாக ஏற்பட்டிருக்கும் 70, 81 வருஷங்கள் பொறுத்த மணவான டாமுனிகளின் தரீடனம் வாழ்ந்திருவாமும் போட்டியாக வந்து புருமாட்டா தென்பது திண்ணம். கலிவிரி 44-ல் சாமத்தலவா பாதிரம் ஐந்தது அபிபாதிச வரீதிகள் தும் பிரதாபம் அடைந்திருத்ததாகவே வைத்துக்

தொண்டியோம் அப்போது அந்த தனியன் முதலியவற்றை அந்திதிகளில் ஒதி வந்த அப்பாபகாண்டியார் அவர்களுடைய பரிசுப்பண: இப்போது இருக்கின்ற தர தூண்டலாகி நான் அம்மாதிரிகத்தையெனும். தூண்டலாகத்தான் செயலாம் நாம் செயலாகி செயல் பரப்பல உணவுகளை உலகமுக்கல வெளியிட வல்கிறோம். ஒன்றையும் விடாது எல்லாவற்றையும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். 'தூண்டப்பற்றி எம் முண்டல வெளியிடக்கொடுக்க உலகம் பரிசுப்பணயே

[illegible]

இனிமேல் எழுதப்படும் முப்பது வாக்ஸ்க்கோனிகளாக தத்துவப் போதனைகள்
யாவும் அகவேகப்படுதல்விடையாக விளங்கும். இந்தநிலைப் பூர்த்தியாக
யாதிக் அயதாசனிக்நிபந்தனாக இப்பகுதியை மட்டும் வாக்ஸ்க்கோனிக் போதனை.

1. ஸ்ரீலங்கை வரம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீபாஷ்பகாரீக முன்பு இருந்த ஆசாரியர்கள் ஸ்ரீமது நாமுனிகளும் உயரக்கொண்டாடும் மணக்கால் கம்பியும் ஆளவந்தாலும், ஆனவந்தா நாலைய நிருவாகனாய எம் சபருமானுக்கு ஆசாரியர் என்ற ஸ்தானமும், நிருவாகக் கம்பிகளும் ஆகப் பதினமரையாவர் தேசிகள குரு பரம்பரையிலுள்ள மரபும் பாலவும் ஆசாரியர்களின் நிதாமங்கலமும் விடுவதில்லை. இவ்வாறு அமைந்திருந்தும், எம் சபருமானுக்குப் பிறபட்ட ஆசாரியர்கள் அபாதிதிகளாகவுள்ளவர்கள் அவர்களைப்பற்றி தேசிகள் குரு பரம்பராஸாரத்தில் "எய்க்பருமனாரீ ஸ்ரீ பாதந்தலாகாயத்த முனிகளத் தாதாம் எம்ப்ரதாயப்படி கலிசை யுற்றது சகலவது" என்று ஸ்ரீ வலியில் முடித்தருளினார். கார்த்தவியா யருளிச்செய்த உபதேசங்களான ஆசாரியர்களை வாலுயர் விநாத்துகொண்டிருக்க ிட்டும் அவஆசாரியர்களிடத்தில் ஸ்ரீலங்கை வரம்பிரதாயத்தினைப் பற்றி யுள்ள விபரநிபத்தி லெசுமயின்றிக்ை எம்ப்ரதாயத்தி சகலாண்டிருக்க பராவதும்.

2. இதன்கூட வகுப்பினரான வாம் ஸ்ரீமத் தீகமாந்த மஹாத்ரு - தத்புத்ர ரத் பரீயந்தரிகளான ஆசிரியர்களும் எந்த ஆசிரியரி-தந்திலும் ஈஷததும் விட்டி பத்தி கொண்டுருக்கவில்லை. பூர்வாசாரிப பதப்பணியில் அவஸானஸ்தானததில்

நிற்பவரீ மணவாளமாமுனிகள் அவர் தாம் செய்தருளின விபாக்ஷியான நூல்களிலே கூரத்தாழ்வான் பட்டரீ ஐஞ்சேயி முதலான ஆசாரிகளின் ஸ்ரீஸூகத்தினைப்போலவே எங்கொழுவான். அதுதான்மான், க்ருதபாசகரீ பட்டரீ சிவமார்த மணாதரு ஆகிய துவ்வாசாரிகளின் ஸ்ரீஸூகத்தினைப்போலமணமாகக் காட்டி வருவது. சமாரவதாசாரிகளின் அவமரகாரீருடைப ஸ்ரீஸூகத்தினையும் எந்த துக்காடையுள்ளரீ துக்காடையுடையதெயும் உலவாதலெனத்திய. உபபாநுவபை கைகளுஷா மதன தேவதேவி மணா " என்று தத்வதாய விபாக்ஷியானத்திய (46) உதாஹரித்தருளியுள்ள காலகை நவனுரகாரீருடைபதென்னுரிகன் அன் றெனரீ துதை விட்டி நதம். தேசிகனுடைப ரணையதரவ ஸாரத்தனிருந்தும் தத்வமுக்காக்காழ்விருந்தும் சிவமார்தனினினைத்தும் வாக்ஷாரகிகளையும் கலோகங்கிகளையும் மாணாது மேற்கோள் அகநதாழ்வுப்பது ப்ரணீதம். வதி கேஸரி அழ்வி மணவாளச சோரும் தமபுடைப தத்வத சாதினிகரீ தேசிகனுடைப பவபவ ஸூகத்தினினை உதாஹரித்து அத்த விவானம மகாநருக்கருரீ. அந்தச் சேயிக்கு இந்நதா வாக்ஷாரகிகள் சேயிக்கு வராய அந்த நிவாமம உடைபராய ஸ்ரீகாஞ்சேயி தேவதாசாரிகளையுள்ள மடத்திந்தத் தத்வமான ஸ்வாமி அருளிக் சேய்ததாய் பகவத் தத்வபுரீ கோசங்கிகளின் அச்சிட்டுப் பட்ட ததாழ்வுள்ள "வேதாந்த சாஸ்திர த்ரவடாகமாநப தசக த்ரவத் தத்வகண்டம" எனதும் மணாதான க்ருத்தததய ஆசாரிய வந்தனமாகக் ததததான கலோகங்கிகளில் நானகாவது கலோகம 'ஸ்ரீவாஸ சிவர த்ருதாசுமயனம தோடி ஸ்ரீநககைக வரதாவி முகா மணாந்த வவாஸாரிய வேதநகாரீய மணாபவழக்ககல வேதாந்த யுகம்முரபிவா ஹமுந ஸந்தித்தய' எனதது துநத ஆழவான பட்டரீ ஐஞ்சேயி மமபினை மணவாளமாமுனிகள் க்ருதபாசகரீ பட்டரீ வேதாந்தமணாதரு தேவட்டயா சாரியர் ஆகிய துவ்வாசாரிகளின் சேயினை ததத்திந்தருரீ.

3 சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகலில் காழ்த்த வித்வான்களில் சிகரந்த வித்வானும் வேதாந்த வாதாவரீ கலாயாஸகாரீயகேக க்ருதபரீ ஸாதாவுமான மமஸூரீ (மண்டபம்) அனந்தாழ்வான் தம்முடைப க்ருத்தங்களில் தேசிகனுடைப அனிக ஸூகத்தினினை ஆவகாமத உதாஹரித்தருக்கருரீ என தம், சிவபுட் நூற் றுண்டிதும் காஞ்சேயியல் ஸூரணந்தத் வதவத்வாவிவதானமாக வளங்குன குன்றாக்கம் ஸ்வாமி தாட ஸந்த தத்வததாவனாய் ஸூரபகவரீ வேதாந் தாரியஸ் ஸந்திகங்க கேஸரீ என த ததத்திந்தருக்கருரீ தனபதும் இவ்வனை மறதும் பவவும் சமரீககாமதத்தக்க விவவம.

4. இவ்வாருக கேசிகனுடைப ஸ்ரீஸூகத்தினிக் கைகாரீயலாகும் அவரை உச்சினைநதவாக்கரும தததததாரீய பாய்ணரீயிலே தேவதாழ்வுப் மேலேமற்சேயுர பரணரீயல் ததாடரகாரீயகத் தேருக்கருரீமரீ த்ருக்கடர்ந்த கோபால தேசிகன் என்தரு மணாநி துதைத்து அவரிடத்திலே யதிகன் ஸூவரீ ஆக்ரயித்தது முக்கேய ஸம்பாத்தாயசமமத மூன்று வறபட்ட த்ருக தேசிகன் த்ருகித்து கோண்டலிகளும் அவரை உச்சினைப்பவரீயுட்கும பகருதானபதய மகக்கு விவாஸாரியல் இதை நாம் மதது பரீதத் க்ருத்தங்களில் எழ்த்தியவுன் னோம். இத்த கோபால தேசிகாதிக்கா விட்டிடு இவரீகளுக்கு முன்னே எதிர்த் தலையிலே தேசிகனைன்று வாய்நிறந்த ஒரு வ்பக்தியாவது உண்டா உண்டானும் இவனுரேன்று எடுத்துக் காட்டியின எனது கசாமக கூறுதம்

5. மம்மாழ்வாரீ எம்பெருமானுடைப பரத்துவத்தை உபபாதித்தருளின பேரீது பிறருடைப அகமுடி முகமும் கறுத்துவட்டதாம். அதைக கண்ட

ஆழ்வாரர் "நான் உண்மைவைச் சொன்னால் நீங்கள் இவ்வளவு கொள்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டவியோஸ் 'கறத்த மனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமிக்கலை' (திருவாய்மொழி 2-27) என்று துணர்ந்தருளிச் செய்தார். அது போல நாமும் துணர்ந்து கூறுகின்றோம்: என்ன கூறுகின்றோம், மறமுதறபும் கூறுகின்றோம். கேண்மின். வாழ்கேஸரி தீயர் போலவும் மணவாளமாழனிகள் போலவும் சதாட்டவாசாரியர்போலவும் அவருடைய சந்தேகவாஸரியான நீருளியிற்றா ராஜர் போலவும் காஞ்சீ மடாதி அழகுப மணவாளச் சீயர் போலவும் புராதன ரென்று மதிக்கக்கூடிய ஒரு வடக்கிலப் பெரியாராவது தேசிகனைப் புகழ்ந்தவருள யோஸ் (கிம்மண 1001) தேசிக பரஸ்தாவதும் பகவதாரமாறுஜாதிப் பரஸ்தாவதும் செய்தவருளயோஸ் அவரை ஆவன ஆவன என்று எடுத்துக் கூறுகின்.

6. "இப்படி கேட்கிறீனவியன்" என்று கோபமும் தாபமும் மெலிட்டு நம்மைக் கறக்கச் சிலக்கப் பார்க்கலாம்: துரியோதனாதிக்கன் கண்ண பிரான் திறத்தில் ஏதேனா குழந்தைகள் செய்கது போலவும் செய்வான். ஆத்தான் போக்கி, அப முடைய ஆக்கெளவிக், ஆதலவததுடன் விடையிறப்பாருளாரா? இப்படி, இப்படி, இப்படி என்னில் எந்தேததுமது? இவ்வளவு வியப் பாகாச முண்டோ? பகலில் சந்திர பாகாசமுண்டோ? என்று கேட்டால் உண்டு என்று வாய் நிதக்க எப்படி வாய்விடலாயோ, அப்படியே இரண்டு நூற்றாண்டுகெட்ட முறையு பிதிகனைப் போற்றினவர்களுக்கும் தேசிக பரந்தாவம் செய்வதிகளுமான வடக்கிலப் உளியார் ஆற்றாதிக்கனான அ வார நூற்றக்கலம் வாழியக்கலை இந்நதால், இன்னுளியை ஏறாந்தாதிக்கன, இன்னுளியை வடமொழி தென்மொழி நூல்களை அலரி கள் ஆற்றாதிக்கலுக்கனா? என்னு இவ்வளவில் காட்டியிட்டாக போதுமே. எந்நி வதப்பினர் இதைப்பற்றி வினாச சிந்தாதாராயங்களை உளாக்கக்கூடியுமே பல்லது வேந்தரையும் செய்யமுடியா எதன்பதை சிலசாஸனமாகவன்றோ வெழுதி வைத்திருக்கின்றும் வாம்.

7. இவர்களை அனீன்களென்று வாம் வப்பிதெத்த வதவதன் பொருத் தத்தை இவ்வளவாக விளக்கிதேமாவிறறு. தென்கலை வம்பா தாலந்திகள் மட்டும் இவ்வளவுது. அதுவளவுதிகளாக வந்து சகலாடிருக்கிறதிகளோ வென்று ஸைஸா ப்ரபிபரக்கம் செய்து வடலாயிவர்கள் ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானத்திலும் மறமும் பல தேவஸ்தானங்களிலும் எம் வபருமாஜா காவதலாதி ருத்து சீவதமான மரியாதைகளை அந்பயமித்து வரப்பலிக்கலாம். மணவாள மாழனிகள் சீவமித்தருளின அஷ்ட நிக்க தூராரிய பரம்பரையின நம் இவ்வளவுது. அதுவளவுத சில்குப் வம்பா துடனும் வந்து கொண்டிருப்பதற்கு எதலிகளின் பரதாக்காதற்றாது அவகாசமில்லையே இனி, கேண்மியுளிடாளுவ இதைப்பற்றி வெகு விசாககமாகத் தெரிவிப்போம்.

8. எந்நி வதப்பினர் சர்வ ஸ்ரஷ்டியில் புதிதாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டாரிக னென்றா வாம் சொல்லுகின்றோம்? இப்படி, இவர்களுடைய பரம்பரையும் செந்நாஸாகவே யிருந்து வதவததுடன் ஆனும் ஆழ்வாராசாரிய பரம்பரையில் படியத் தொடங்கினது புதிது புதிதே. இதை ஆன்னமுடகன் சந்நிதிக்ளிரும் காண்மின். அரணாணியாலை வேங்கடாதவரி சிலைஷபமக சர்வவர்த்தி பென்று ப்ரளீத்தரான ப்ரசண்ட பண்டிதர் இவருடைய கருதிகளில் ஸக்காய் ஸதஸ்ரம் மிகவும் ப்ரளீத்தமானது. அதில் அவர் அநேக ச்லோகங்களில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு விபுத்வ முண்டென்றும் அஷ்டவவாதம் அஸங்கதம் என்றும் கூறுகிறார். அப்படி அவளுக்கு அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிற ஆசாரியர்கள் இன்னு அன்பதை வியாக் கியான கீத்ததா ஸங்கக்குகிறார். அதில் ஸ்ரீவிய ஸ்தபகத்தில் 'ஸ்ரீமத்ராமாவாஜ

ஊனில் சீரேயன்றாகிவிடாமல் ஆசாரியனுடைய குணத்தின்படி தவிராதுவவாத்” என்று கலோகத்தில் விளக்கியதைப் “பட்ட பராகராதிகாரச” என்று எழுதியுள்ளார். இதனால், சுரத்தாமலான நித்தியமான பட்டி இவர்களுக்குப் பிரதிபலிப்பென்று எப்போதும்பிறகு தேசிகன் பட்டரை அபர பிஷயகாராக மதித்திருப்பவரீ. பட்டரி ததவந்தாகாமென்று ஒரு கருத்தமுள்ள செயற்றந்தாரீ, அது தேசிகன் காலத்திலிருந்து, பரத துபந்தம், அது வந்தது கருத்தமிருந்திருந்தமாத் ஒரு வடிவம் அதனில் கவனப்பட்டிருப்பதை அதுவந்தது, அவருடைய ஸ்ரீஸ்துத்திக்கு நாம் என்ன மதுப்பரைக்க முடியுமென்று கருத்தமிருந்தேசிகன் அதிகாரன் ஊரகவனியில் “வருத்த கருத்தே” என்ற கலோகத்தில்

9. இவ்விய தேசிகன் மஹாசாரியராக மதித்திருக்கும் பட்டரைப் பிரதிபலிப்பாகக் கொள்ளுமலிகையுடைய மதம் எதுக யிருக்கவேண்டுமென்று ஆராய்மின் எம்முடைய ஆராய்ச்சிக்கு சூத்தனைய வடிவங்களை மிகவும்கொண்டிப்பவை. எதிலுத்பிப்பியில் பெரிய எதனான்களா யிருந்தவர்களும்கு ஆர்வாராகாரீய ஸ்ரீஸ்துத்திக்கு அத்தந்த வடிவத்தின்களாகிய யிருந்து போந்தாரிக் கொள்பதற்கு இது முதன்மையான ஸாக்ஷியாகும். “தூ விவய ஆசாரியர்க்கு மருக்கு உத தேசிகன், துணைகளை ஆசாரியர்கள் அதுதேசியர்க்கள்” என்று விவக சக்தயு மறவாகளாகவந்திரு எதிர்த்துப்ப புதன பண்டித மணிகள் விளங்கியிருந்தார்கள்.

10. மமலே நாமெடுத்ததுக்காட்டின விஷயத்தில் இப்போதுள்ள வர்கள் இருவகையான ஸமாதானம் சொல்லக்கூறும். (1) ஸமாதானமாரணியில் அடியோது பிரிவையிலுள்ளதவரான அவர் எழுதியிருப்பது அநாதரணியம்—என்று சொல்லுவது ஒருவகை. (2) பட்டரி எந்தகாலம் பரம வாயிற் சேர்ந்த ஆசாரியரல்லாமலே அவரைப் பிரதிபலிப்பாகக்கொண்டது யுத்தமே—என்பது மற்றொரு வகை. முதலாவது வகையான ஸமாதானம் எதுவும் சொல்லப்போகாது. இவ்விருவகையான ஸமாதானமும் ஏகரதவையே.

11. மூத்தின் ஸமாதானத்தல்வித்தனாதனமே தோஷமாகிறது. இவர்களுடைய வகுப்பில் ஸ்ரீரதாயாவகாமெழுள்ள விதனான்கள் எவ்வளவும் எவரும் இருந்ததில்லை யென்றால் மமுடைய வாதமே வித்தமாயிற்று. சில வருடங்களுக்கு நடைபல வகையான்கள் கடிப்பூர்த்தியாயின ஒரு பரிஷத்து நடத்த முயன்று அதற்காக அச்சுட்ட விளம்பரப் பத்திரிகையல் “ஃமுடைய ஸப்பிரதாயத்திற்கு மூலதானமுகக்காரான பரங்குதச பரகால யதிரோதகாரான ஆர்வாரிகுதகுள்ளே துலவரான நித்தக்கச்சுட்டிகளின் அநாதரணியவந்தலே ..... நடக்கப்போகிறது” என்று பிரகரித்தார்கள் இவர்களை பலபலநினைவுக்கு வருகின்றன. இனி இரண்டாவது வகையான ஸமாதானத்தில் நாம் அதுகம் சொல்லவேண்டியதென்றமில்லை, பட்டரைப் பிரதிபலிப்பாகக் கொள்பவர்கள் ஆர்வாரீ எம்மெருமானார் ஆளவந்தார் ஸ்ரீமந்நாதபுனிகள் முதலான யாவரைபுமே பிரதிபலிப்பாகக் கொள்ளத் துன்பயல்லை. இது வேண்டுமோக விலக்கண்ணான மதம் என்றுதான் தெறிக்கும்

12. ஆக இவ்வளவானும் என்ன நினைபிக்கப்பட்டதென்றால், கோபால தேசிகோபந்ருமன இவர்களுடைய ஸமபிரதாயமானது அந்த கோபாலரீ

பங்கு முத்தி தீவ்யஸூரி ஸம்பந்தமோ தீவ்ய ப்ரபந்த ஸம்பந்தமோ தீவ்யதேச ஸம்பந்தமோ பெற்றிருந்தது விடையாக. பிறகு தோகாசாரியரோ தேசிகனோ மணவாளமாமுனிகளோ மற்றும் அந்த ஆசாரியரோ ஆக எல்லாவிடத்திலும் இவர்கள் தீவ்ய ப்ரதபத்தி கொண்டவர்களாகவே வாழ்ந்துவந்தார்கள். "காம்பறத்தலை சினைத்து உன் கடைமதங்கொருது வழுஞ் சொம்பர் என்று தொண்டரடிப் பம்பாடியாழ்வாரால் பக்கனாசாஸனம் பெற்றவர்களும், "புதியபரளித் தொழூர் தெய்வாடொன்றும் *உலகமேததக் கண்டிபூராகம் மெய்யம் கல்வி பெர் யவநிவென்று மண்டி னுரென்றும் கையன் நனுகிக்குது இலக்கானவர்களுமான தென்னாசாரியர்களை ஆங்காக்கு சில நன்வந்தகங்களில் தேர்கலிகுறை ப்ரதீபகடையையும் செய்வதவர்கள் மறைபேயர் செய்யப்பெறுகிறது."

13. பெரும்பாலும் தீவ்யதேசங்களிலும் ஆர்வா ஞானியர்களின் திருவவதார விதவந்தகங்கள் முதற்பாமல் எல்லாமற்றிலும் அருகாணாக நிராகரமான கைங்கரிய ஸம்பந்திய தூரந்தரிகளான தென்னாசாரியர்களைத் தனித்து மறையறியுங்கள் ஆய்வகளில் தென்கலை, தஞ்சாவடி சமயபரஸுத்தி கிராமம் கிடையாகு. பிறகு அவர்கள் துவக்கம் வந்த சேர்ந்த பள்ளி முதல் கண்ணம் முதல் புத்தகாண்டமே என்பது ஸ்தூரர்களின் சரிதகவர்களினால் ஸாஸனங்கடும். ஸ்ரீ சபரம்பூதூர் எம்பெருமானார் ஸன்னிதிக் தெனர நூற்றாண்டில் நடந்த தென்கலை வடகலை விவாதங்களைப் பற்றி ஸம்பந்தமுடைய சில நூல்களில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் எழுந்திருக்கிறது, என்ன எழுந்திருக்கிறது அன்பனை இயக்கு முன்னம் எழுந்திருக்கிறது, அதற்கு சமீப காலத்தில் விடைத்த வெற்றியை அடுத்த டிபாக் விளக்கிக் காட்டுகிறதும் முனாபு ஸம் எழுதியிருந்த தென்ன வென்றால், 1955 ஜனவரி மாதத்தில் வெளியிட்ட ஸதஸம்பந்திய ஸ்கரணில்

"காஞ்சிபுரம் தேவப்பெருமான் ஸன்னிதிகிலும் தீவ்யகாசரேசிக ஸன்னிதயிலும் நவியங்கள் விவாதம் பண்ணத் தொடங்கின காலதரல் திருவள்ளூர் ஸன்னிதயின் அருங்காணம் சிவகாணங்கமாய் சிவகால் மணமாய் நூதது. ஆனதபற்றிய அந்த ஸன்னிதயின் ஆசாரியர்களை யொட்டி சேய் காஞ்சிபுரத்திற்கு மதரா ஸ்ட்ரீ மணடுடன் அவதாரித்தன இவ்வுடைய மூன்று பகார்த்து ஸ்ட்ரீ களாலும் விசதயாக எழுந்தபட்டு விளங்கா சிந்தது அப்படிப்பட்ட திருவள்ளூர் ஸன்னிதிக் தீவ்யகாமாற்றிட்டதாலே ததவாத்தங்கட வாமாறினும். இந்த ஸன்னிதயின் அநாயாகத் தொடக்கமிராக அநோபில் ஸ்வாமிகுது அதீமாயிருந்ததுபோல, காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த திருப்பூட்டு ஸ்ரீ பெருமூர்த்தி முதலான தீவ்யஸாஸனங்களில் அந்த மிராக கோடிகன்னிகாதானம் ததாசாரிய வடசஸதிகளுக்கு அதீமாயிருந்தது அவர்கள் கிரமமான நிலையில் இருந்த வகையில் தங்கள் கைங்கரியத்தைக் குறையறச்செய்து ஒரு கஷ்டமுமநுபவியாமல் ஆச்சரியமான மரியாதைகளையும் பஹுமானங்களையும் அநுபவித்து வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் விவரமான நிலைமையை ஏறிட்டுக்

முறைபிழைகள். அவ்வதிகாரிகள் விசாரணை செய்து உண்மைறைய யறிந்து கொள்ளுபதெவஸ்தானதறிநதயர்ந்து வேதாந்தசாஸிர விக்ரஹத்தைப் பரிசீலனை செய்வார்கள் விக்ரஹத்தித லலாபத்தித நிதன்கலத் திருமண கோக ஸ்பஷ்டமாக லுளங்குவதைக் கண்டு நீங்கள் வினை கலாஹக் காரிகள்' என்று சொல்லி மறுத்தலுமிட ஸ்ப் போவர்களுக்காரிகள். அந்நதமேல் "நேக தென்கலை, குலமுத்துப் போலிதர காமம் வடகலை ஸ்ரீ" என்று மன்குநெரிகள் இப்படிப் பட்ட வயமுதலா காலம் கழித்து வேதாந்தாஸிரம் இந்த விவாதத்தை 10, 15 வருஷ காலமாக ஸ்ரீ வேதாந்தாஸிரம் ஒருவர் லுளப்பி துதை ஸ்ரீ பகுதாஸிரமாகக் கொண்டுருக்கிது. அதனைத் தவிர்த்து ஸ்ரீ வேதாந்தாஸிரம் என் டே கமணகு பேரீடிஸ் "ஸ்ரீ வேதாந்தாஸிரம் தேவஸ்தானதறிநதலா தக விக்ரஹத்திதரது வடகலை ஸ்ரீமம் போட்டுவைக்க வேணும் என்று எட்டு வடகலைக்கு முன்பு விவாதித்தும் தெரிந்த பங்கம்மடைந்து தைத்யபுரிந்ருந்தா ஸ்ரீவருதாரத்ததை விட்டும் வலதா? என்று கலங்குறப்பட்டு ஸ்ப் ஸ்ரீ வேதாந்தாஸிரம் அந்த விவஸ்தாரத்ததைப் ப மறுபடி யும் தகலாஸிரம் தைத்யபுரிந்ருந்தா வேதாந்தாஸிரம் மாதந்திதையிஸ் அந்த விவஸ்தாரத்ததிலும் வேதாந்தாஸிரம் கலங்குறப்பட்டு வலதா? என்று மெலும் கோரிட்டுகள் துலாஸிரம் போகவிடலே. உயிருளவலையும் விட்டே தென்கு முன்பு பித்தந்திக்குறி துலாஸிரம் வேதாந்தாஸிரம் அந்த விதத்தித குறி எதனை லாஸிக குறி என்பதைத் துலாஸிரம் தைத்யபுரிந்ருந்தா வலதா? துலாஸிரம் தேவஸ்தானதறிநதலா தக வடகலை ஸ்ரீமம் போட்டு வைக்கலாம். ஸ்ரீ வேதாந்தாஸிரம் அந்த விதத்தித வலதாஸிரம் வேதாந்தாஸிரம் சொல்கும் ஸ்ரீகள். "நாங்கள் யாதலபரதாதைத்யபுரிந்ருந்தாஸிரம் வேதாந்தாஸிரம்" என்று சொல்கிக் கொண்டு, 'ஸ்வபலதாதைத்யபுரிந்ருந்தாஸிரம். என்னப்பட்ட ஸ்வாமி ஸ்வாமிந்ருந்தாஸிரம் அவநதைய விக்ரஹத்ததை வைக்க வேணும் என்று வலதாஸிரம் வலதாஸிரம் ஒருகால வேதாந்தாஸிரம் இப்படிதும் இந்த விதத்தித குறி முன்பு வலதாஸிரம்' என்று இந்த விவஸ்தா விவஸ்தாஸிரம் இப்படிதும்.

15 இவரீ எழுதிவது சிட்கட்டும். இந்த விவஸ்தாரத்ததைப் பரிசீலனை செய்த ஸ்ரீ வேதாந்தாஸிரம் எழுதிருக்கின்றது ஸ்ரீ வேதாந்தாஸிரம்.

(11-12-1901) செவ்வாய்க்கிழமை 13-வது பரபலிசு (Paragraph 15 of the Judgment) Copyயும் அதன் கமலித்யபுரிந்ருந்தாஸிரம்.

Subsequently the Vadagalais filed four suits in the D M C Kancheepuram namely O S 1058 of 1900 O S 33 of 1903, O S 60 of 1903 and O S 61 of 1903. Ex-A 4 is printed copy of judgment of the District Munsif in O. S. 15458. All these suits went up to the High Court in Second Appeal Nos 952 to 955 of 1905. Ex. A-6 in the printed pleadings for S A No 952 of 1905 The judgment on these appeals is reported in 19 M. L. J Page 257. At pages 267 and 281, the High Court has stated as follows:—

"The plaintiffs (Vadagalais) ever since 1835 have been altogether excluded from the office of the first Theerthakkar by the defendants who successfully prevented them from exercising any of its functions and enjoying its privileges. We may observe here, that the apparent origin of the dispute which led to the dispossession of Thathachariar is that they

23 தந்தையார் அந்த இடத்தில் சென்று ஒரு பகுதியிலும் முக்கியமாக அங்கு உடைய பட்டின் கீழ் கீழ்க்கண்டிருக்கிறது.

CALL OF DARFEE PERSONS TRIED BEFORE C. S. CROLE ESQUIRE
AG. JOINT MAGISTRATE OF CHINGLEPUT DISTRICT

No. of the Case 72 of 1874

Name and description of the accused —

I T. Srinivasaswamidhar 1 R. Varadachari 2, Ayya Tirumalaiahachari 3, Sir Krishnaswamiachari 4, (and 10 others),

IV Name of Complainant — Ramanujachari

True copy of last portion of judgment, (matter in brackets inserted for clarification.)

I have no hesitation in deciding that the account of the affair given by 4th defendant Sri Krishnaswamiachari, is a true one. He says that soon after the temple was made over in December last (1873) some Vadagans to him unknown, converted the temple Namam in question large Tenggala Namam in brick and chunam above the main entrance of the Venkateswara temple of Virakudi Koil into a Vadagan one by removing the base. It is in evidence that there was no guard placed there at night, that doors were not even locked and that one man unassisted could easily have climbed up and committed the act during the night without being discovered.

While acquitting the defendants on this charge also I consider that in the interests of peace and order the 4th defendant, as custodian of the fabric of the temple, should lose no time in showing the bonafide of his defence by restoring the mark to its former condition.

The court further remarks with extreme reprehension that the defendants or their friends at Madras have sought to bring private influence to bear over the decision of these matters by causing Dr. Stambrough Health officer of Madras to address to me a letter recommending the defendants to favourable consideration. I can only characterize this as a grievous indiscretion and Dr. Stambrough's conduct as a manifest contempt, the slightest repetition of which will subject the perpetrator to the penalties provided for the offence.

(Sd.) C. S. CROLE,

Ag. Joint Magistrate,

23-10-1874.

சேஷசுப்பிரமணியன் அகத்தியன் இவ்வாறு மாற்றியமைத்தார்

C. S. கிரோல் துணை மாகாண நீதிமன்றம் நடத்த

C. C. 72 of 1874

பிரதமியன் பெயர், இராஜாஜாதி தேவகந்தி

எதிர்க்களின் பெயர்

1. T. சீனிவாசசுவாமிநாதன், 2. R. வரதாச்சரி,

3. ஸ்ரீராமச்சந்திரன் நாதாச்சரி, 4. சீனிவாசசுவாமிநாதன்,

(இன்னும் 10 பேர்கள்)

இப்பின் கண்டவர்கள் அங்கு பெயர்ப்பு (Bracket களிலுள்ளவரை விவரணத்திற்காகச் சேர்த்தவை.)

இந்த விஷயத்தைப் பற்றி அன்காவது ப்ரதவாதி (திருப்புத் துழி புரீசுநுஷ்ண தாதாசாரியார்) கொடுத்த தகவல் தான் சரியானது எனவும் முடிவாகத் தயங்காமல் வருஷமேன். அவர் சொன்னதாவது, சென்ற வருஷம் (1871) டிசம்பர் மாதத்தில் இந்த கோயில் (தாமிரம்) சுவாமிநம் செய்யப்பட்ட உட்கண. தமக்குத் தெரியாத ஏதோ ஒரு வகையார் தான் அதைக்கலை நாமத்தை (வினக கோனி கோயில்) தெரிந்த வேளாந்தாசாரியரின் சன்னிதி கோபுரவாகனின் தீவிரம் செங்கல் நுழைந்து ஒரு பிறகு கட்டப்பட்டிருந்த பெரிய தென்கலை நாமத்தை) அடியிலுள்ள பாதத்தை இடித்து விடவும் வடகலை நாமமாக மாற்றி விட்டார் என்பதை நியு காலங்களில் அங்குக் காவலகாரன் வைக்கப்பட்டவில்கலை என்றும், கதவுகளைப் பூட்டுவதற்கு உடையா தென்றும், ஒரு மணிதன் வாழ்நாடு உதவியா நிறுத்தி இரவல் கலை நகமேயில் ஏறி, யா கம் கண்டு பிடிக்க முடியாதது. இந்த காரியத்தைச் செய்திருக்கக் கூடுமென்றும் சாஷன்கள் மூலம் ஏற்படாததை இந்தக் குற்றச் செய்தினின்றும் (இவ்வாறு தான் செய்தார் என்று துவாநாதபடியால்) எவ்விதக் கால விடப்பதுடன், நாம் என்ன சொல்லக் கூடாது நேமென்றும், இந்த கோயில் கிவாழும் முழுவதும் தம்முடைய ஆணத்தினால் அன்காவது பிரதிவாதி சமாதானம் கலை நிறுத்தம் செய்ததும் முடிக்காததாகவும், இந்த நாமத்தை மறிதும் காலதாமதப்பிவிட்ட உட்கண பதாபிதையாகவே மாற்றியமைத்தது. தாம் தண்டனையினின்றும் மீரக் சொன்ன பதின் ப்ராமாணிகத்வத்தை வெளிப்படையாகக் காட்ட வேண்டும் என்பதை

இந்த கோர்ட்டு மிகமிக அடையாளம் துருவக் குறித்துச் சொல்லுகின்ற மற் றொரு விஷயம் என்ன வென்றும், பாதம் நிகலோ, அல்லது மதராளத்தின் அலகுகளின் சினைத்தீர்கலோ, டாக்டர் எடாமப்பிரா என்றும் மதராள சகாதார அதகாரியிடமிருந்து, ஒரு வாதாதிதல் நாம் பசுபாதமாக டாக்டர் கொண்டு அவர்களுக்கது துணமாக துரவ தென் விஷயங்களில் நீர்ப்பு செய்யுமிட ஐரு சிபாரீசு கதம் தருவதற்கு நுகர்கள் என்பது, இதை நாம் மிகவும் வருத்தத்தக மதிக்கே என்றுதான் சொல்லக்கூடிய டாக்டர் எடாப்பிராஸின் இந்த நடத்தை மிகவும் கேட்கலாக மறுக்கத் தக்கது. மறுபடியும் இத்தகைய காணம் சிறிதளவாகவும் அவர் செய்தாலும் இத்தகைய குற்றத்திற்கென்று விதிக்கப்பட்ட தண்டனைக்கு அவர் உட்படுவான்.

(கைபாப்பம்) C S குடோக்
ஆக்டிவ் ஜாயின்டு மாஸ்டர் ரெட்டி
28-10-1874

24 மேலே உதாணிக்கத் தீர்ப்பினால் பொதுமக்களுக்கு என்னவுள்ளமை தெரியவருகிறதென்றால் குடோக் துணபாஸவர் தன்னிடம் எதிர்பாக ஆஜரான திருப்புத் துழி சுவாமியின் வாக்குமுலத்தைப் பிராமாணிகமாக நம்பி, (அதாவது) தேவிகர் என்னவிவாசனில் காணக் கட்டிடமாக இந்த தென்கலை நிருமண காப்பை யாரோ இன்னொருவரே இந்தியாத சில உட்கலைமாரிகள் அதர்க்கணமாக (தமக்கும் தெரியாதபடி) இடித்துவிட்டதாகவும், பதாபடியே புதுப்பித்துவிடு

ஒளசித்யமில்ல. பூரிவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் எஞ்ஞான்று முன்னவெரு பத்த தியை நஷ்டக்கண்டகமாக்குவ பெருமாதான் பீராமாநுஜர்க்கு உள்ளது. "ஆரண தூய் வுழிச் செவ்வையுபுத்தி னெழுநூற்றி ஒர் வானைய அவர் வரதக் கதலி கள் மாபத்தரான ஏரணி கீர்த்திய ராமாநுசமுனி யின் துறையே, சேரணிக் கத யினேனும் கித்தியாமினத் தன்னியே" என நினைத்துமான்றோ அங்ஙனம் பதம் ஒருகாலும் புறமுதல்புதிதின்னம்.

28. பகவதாமாநுசு சித்தார்த சித்தான ஸாரிவபௌமான தேசிகனை ஸகல பூரிவைஷ்ணவர்களும் ஸமநாமிக வழியாக் கடமைப்பட்டவர்கள் "அஸ்மத்குர்மாதாம அஸம்மாதாம என்ற கணக்குகளை அவர் எங்களுக்கு ஆசாரியர் எங்களுக்கு ஆசாரியர் என்று யா கொண்டாலும் எறதும் ஏறதும் என்னத கருமத்தின். இத்தான் நாம் வணக்கின் உண்மைகளுக்கு மாறாக விபீத ஸேரணிக் கத பண்பற்றி நியமபிதேசங்களில் கோபங்கள் வளரக் செயது கொண்டு போவது பத்தியினங்களுக்குப் பாங்கன்று—என்றதைப்படுத்தின் தூத்துக்கு துவாதுவான விஷயம் ஒரு வகுப்பினர் கூரதகரவாமி தத்தலை அறிமிதமான நபராய்கொண்டு அவரைப் தங்களுக்குக் குலதேவமமாகக் கொண்டால் இதை யாபிரதும் தற்ப்பாருண்டோ? அதேபோல பட்டரிடத்திலே மறநெருபரிப ரிடத்திலே நபராய்கொண்டு அவர்களைத் தமதமக்குக் குலதேவமமாகக் கொண்டால் மலர்களையும் தற்ப்பாரிடம் ஆனால் தொன்றுதொட் நவரும் பூரிவைஷ் ணவ ஸம்பிரதாய ஸங்கீதத்தின்க் கடவாமல் அவறதையடிப்பாற்றியே நடந்து கொள்வதுதான் உறுது. அருளாளப் பெருமானைப் பெருமானாகக் குலதேவ மாகக் கொண்டவர்கள் அவர்களுடைய தனிப்பட்டும் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதான செரல்லைவெண் நாமன்யிறு விளக்கியவ ஓரிடத்திலும் உண்மையானவரான அனந்தாழ்வானையர் எங்கொழுவானையே மறநெரு ஆசாரியரைப்போ குல தேவமமாகக் கொண்டவர்களும் அவர்களுடைய தனிப்பட்டும் வாழ்க்கையிலே சொல்லவேண்டியவருவது கனிக் கதையும் துத்காரும் உண்மையானபிரகாரம் இத்தற்கு எவன் காரணம் தெரியுமா? அதன்றுதொட் நவரும் ஆசாரியரில் எவன்மொன் கோபபத்தையும விளக்கிக் கொடுத்தென்பதும், விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதும் உறுதும காரணம் துளையான நெயிலாவதவர்கள் ஸஹஸமாக வேலை கோபங்கள் விளக்க முயற்சிகள், அதன் பலன் அடிக் கடி கைமில் கண் மறைத்தும் சாற்ற பிரவாகமக்குப் பிரமாணிகர்கள் சொல்க் கொண்டுவது தவற வேறில்லை

29. அக்காலத்தில் அஸ்மத்குலகடஸ்தரான பாதியாதி பங்கராசாரியரும், சிறிது பிரகாலத்தால் சோனஸ்மதபரம் தொட்டயாசாரியரும் வேதார்த்தவாணிப் பரி த்மியிதக நபராய்கொண்டவர்களைப்பற்றி தூத்தரவீனிகளும் இசையின் றார்கள். அவர்நவருடையவும் ஸந்தி பரம்பரை அநுஸந்தாமக் வந்துகொண் டிருப்பது ப்ரஸித்தம், ஸ்வாமி தொட்டயாசாரியருடைய ஸந்தி சோனஸ்மதபுத்தியில் விசாராதம் பாதியாதி பங்கராசாரியருடைய ஸந்தி நபராய்க்கையிலும் பெருமையிலும் பரவிபுன்னது துவைந்து ஸந்திகளிலும் வேதார்த்தராய் அன்னிற நாமகரணம் வைஷ்ணவம் முற்றின் தூக்காலத்திலும் மாறும் அநுவதந்தது வநவிறது இவர்களுடைய குறும்பங்களில் வேதார்த்தராய விசாராராதம் முன்னது திருவித்தாரி முதலான தென்னுட் டிக் திருப்பதிகளில் வாழும் ப்ரதி வாழியவங்கர வம்சஸ்திகள் தங்கள் பரம்பரையிலே நபராய்க்கையிலும் நாமகரணம் செதுவருந்ருர்கள் இவர்கள் பரிமள ரங்கராதன் ஸன்ஸ்தியில் வேதார்த்தராய

விஞ்ஞானப் பரிநிஷ்டையும்கூடச் சேர்ந்தித்து உதனவ பரிபாலனத்தினை இவ்வறக்கா ஓங்குதல் நினைவெடுத்து வந்தார்கள். அவ்வினிகளுக்கு அங்கு தவறுதலானதில் பிரவேசம் இல்லாமையினால் பாஷாப எதவதராக புத்திக ஆலய கர்மாணம் செய்ந்துக் கல் வருஷகாலமாய்த் தனியான வழிபாடு நடத்தப் பட்டு வருவது திவ்யதேசத் தெய்வபுருமானுடைய ப்ரஸாத பஹுமான்ருக்கிப்பட்டு நடை ஆளாத மாக வாழ்கிற ஆசாந்ருக்டைய முன்னாலேயே இப்படியொரு தனிக்கூத்து நடந்த வேறுபடென்று நினைந்து அதற்குமா அதன்பயிலேயே இக்கூத்து ஒன்றறண்டு ஸ்தம்பங்களிலேயே இரு.

3) இந்தகைய தனிக்கூத்துக்குக் காரணத்தை அவ்வினிகள் ஒரு விதமாகச் சொல்லி வருவார்கள் அதாவது, "தென்கிலத் திதமுன கபடி சாத்தியா, தென்குசாயிகளுடைய மஹாபாப்த வாயு ந்ருகாமங்களைச் சொல்லி, மஹா தப் பட்டு வருகிற பத்தய எங்களுக்குப் பிடிக்காமையினால் நாங்கள் தனிக் கோவில் கட்டிக் குவாயிலும்' எவ்வதாக இவ்வண்ணம் திருப்பித் திரட்டி எமரிக்ஷப்படுமளையில் தவிரவதனையே உண்டாகும். தேசிகள் நூதாடவழித்து ஐந்நாறு வருடமாய் விட்டது என்கல ஆழ்வார்களுக்கும் என்கல ஆசிரியர்களும மனவான மாழனிகளுக்கு முறப்பட்டவர்களை அப்பாற்படுபட்டவரி ஒருவர மிலா என்கல ஆழ்வாரசாரிபிகளுக்குமுள்ள அந்நாடானஸரணிதானே தேசிக னுக்கும் ப்ராப்தமாகும். இவறுபடக்கு எங்கிருந்து எவ்வழிமாக வரமுடியும்? இந்தக் விளர்ச்சி நிகழிப தேசிகளின் தனிக வகாணாந்ருக்டை எறப்பட்ட காலம் முதலாகவே உண்டாயிருந்தமாய்க் கல் விமர்ச யிச்செய்களுக்கு அவையமுன் : கும் அவ்வினிகளின் ஆய்வினாக்களினாலும் அந்ருவின காலத்தில்தான் தோன்றி வனவ செய்பது உறுதி தோன்றின காலம் முதலாகவே எங்கும் அபராதங்களும் தண்டனைகளுமேயாய்க் காலம் கழிவதால் துறதவல்லாம் கண்டு ஆராய்ச்சி செய்யவல்ல மதயஸ்த மேதாவின்கள் ஆவிகளுக்கு காம் அவ்வினிகளன்று சாத் தியப்பட்டமும் கோவில்களில் வினாவியாத வனாந்ருக்டாகவே இவர்கள் தேசிக னோடு உறவு கொண்டாட ஆரம்பித்தார்களென்பதும் ப்ராமாணிகமேயன்று உகக்கத் தட்டிலில். இவ்வண்ணம் காம் ஆர்ஜயத்தோடு உறுதிப்படி.

ஸ்ரீகங்கா ப்ரதிபாதி பவகரம அண்ணவகாசாரியபேரூதிய

வேதாந்த தேசிக வையபாஸ அதுபந்தங்களும

குற்றப் பெற்றன.

விவசாயித விசேஷ விநிவேதனம்

ஸ்ரீமத வேளாபிமைத்தின் மூலமாக 1951 ஆம் வருடத்தில் டீசீஷ் பர்துவத் கோமென்னும் பெயரால் ஒரு சிகண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் குணதோஷங்களைப்பற்றின விசாரம் இங்கு அப்ராஸக்தம். அதன் முகப்பில் உபோத்தாச மொன்று, மடத்திற்கு எதிரான ஸம்பிரதாயத்தை யவஸிபித்த கொருவர லெழுதப்பட்டது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் "G. கோரி" என்பதற்கு முன்புள்ள பதினெட்டரை பக்கங்கள் இப்புத்தகத்திற்கு அவஸரங்கள். 'விண்வழி வளர்த்தல்' என்று எண்ணத்தக்கவை. 'அவை அராவச்சங்கங்களல்ல; மிகவும் ஆவச்சங்கங்கள்' என்று மென்க, அந்த உபோத்தாச மெழுதினவர் ஆசார்ய ஸ்ரீஸூலித்திகளுக்கு ஸர்வாத்மரா வைதேசிகர் என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டிகளில் ஸுப்ரஸித்தம். கோவழியை யறியாதே குடிஸமான வழியையே தழுவுபவர் என்பதும் ஸுப்ரஸித்தம். இவ்விருவகைப் ப்ராஸித்தியையும் இவ்வுபோத்தாசத்தில் தாமே விளக்கச் செய்துள்ளார். அதை விவரிக்கப் புருத்தால் மிரிவு பெரிதாம். ப்ரக்குதம் மம் முடைய இந்த க்ரத்தத்திற்கு வேண்டுமளவான நிருபணமே செய்து போருவினாம். உபோத்தாச மெழுதியவர் ஆசார்ய ஸ்ரீஸூலித்தி வைதேசிகரென்பதை ஸ்தாலி புலக சித்யா ஒரேவிஷயங்கொண்டு உபபாதிக் கிருகும். "2. துபுராய்ய (பூர்வ)" என்று மருடமிட்டு எழுதிவருகையில் லேனை முதலியாருடைய தனியான "ஸ்ரீரங்க சந்த்ராமஸயித்திரயா விஹர்த்தம்" இய்யாதி ச்லோகம் பூர்த்தியாக எதேத்தாஸப்படுகிறது. இது பட்டரானிச்செய்த ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் சேர்க்கது. ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகமெல்லாம் இந்த சுலோகத்தையே லேனைமுதலியாருடைய தனியான அதுஸந்தித்து வருகின்றது. இதில் மாலாவத பாதம் "ஸே தாத்ய மத்வ மிருகாந் தாகிர்யாம" என்பது. இதில் "அசிர்ரியாம்" என்பது பட்டருக்கே அஸாதாரணமானதோர் அபூர்வப்ரயோகம். இதற்கடுத்த சுலோகத்திலும் "ஸூத்ரவத் தாகிர்யமாயம்" என்று ஸாதித்துள்ளார். அகிர்யாம் என்றும் ஆகிர்யம் என்றுமுள்ள இந்த நியந்த பதங்களின் ஸ்வருபத்தைப் பணுமறியார்; பண்டிதர்களும்றியார். 'அசிர்யாமா' என்று விஸர்க்கம் சேர்த்தே பலர் கூறுவர்; சிறிது ஆராய்ச்சி பண்ணவர்கலவர்கள் இங்கு விஸர்க்கம் வாராதேயென்று ஆலோசித்து 'அதிர்யாமா' என்று பாடத்தைத் திருத்துவார்கள். இங் கதின் கோஷபங்கள் செய்வது தனிர 'அசிர்ரியாம்' என்பதுதான் உண்மையான பதஸ்வருபமென்று கண்டறித்து அதுஸந்திப்பார் மிகச்சிலரே.

ப்ரக்குத உபோத்தாசகரார் தம்முடைய இருனையும் மருனையும் தாமறியகில்லாது அஸ்தாதே பிறரை சிகுதிப்பவராதலால் தம்முடைய சிகுணாயத்வத்தைத் தாம் உணரகில்லார். ப்ரக்குத தனியன் சுலோகம் தமக்கும் சித்யாதுஸந்தேய மென்பதைத் தாம் அபலபிக்கலாகாது. 'அசிர்யாம' என்று பதிப்பித்தவர் இதனை லோடுத்தம பஹுவசக ரூபமாக மருண்டார்போதும், உண்மையில் இது துத் உத்தம் பஹுவசனரூபம்.

‘அசிர்வியாம்’ என்பதே ஸாதுவானரூபம். ப்ரக்ருதத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமான விஷயத்திற்கு இந்த சுலோகம் பூர்த்தியாக உதாஹரிக்கப்பட வேண்டியதுமில்லை. இவருடைய மருள் உகைறியச் செய்யவே தெய்வம் செய்வித்தது. இவர் பூர்வாசார்ய ஸூக்தி வைதேசிகரென்பதற்கு இவ்வளவு நிரூபணம் போதும். ப்ரக்ருதம் இவ்வூலில் இவ்விஷய ப்ரஸ்தாவம் ஏதுக்கென்னில்; அடுத்த விஷயமே இங்கு முக்கியம். அதற்கு இதை அவதாரிகா ரூபமாகக் கொள்க. அந்த முக்கியமான விஷயம் கேண்மின்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்து ரூபரம்பரையை விரிவாக ப்ரஸ்தாவிக்கிறார். பெரியபெருமான் தொடங்கி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வரைக்கும் ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் பொதுவான பரம்பரையே. தனியன்களும் பொதுவானவையே. ஆனால் சில வகுப்பினர் பழைய தனியன்களின் அதுஸந்தான க்ரமத்தை விட்டுப் புதிய க்ரமத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டிருப்பதால் அந்த க்ரமத்தையே இவ்வுபோத்தகாரர் தழுவி யுள்ளார். 1. ஸ்ரீஸ்தகாபரணம் தேஜா 2. கமச் ஸ்ரீரங்க நாயக்யை. 3. ஸ்ரீரங்க சந்தரமஸம். 4. மாதா பிதா புவதயா. 5. கமோ சிந்த்யாத் புதாக்கலிஷ்ட. 6. கம! பங்கஜ கேதராய. 7. அயங்கதோ யாமுகம். 8. யத்பதாம் போருஹத்யாக. 9. கமஸாபதி கல்யாண. 10. யோசித் யப்புத. என்னுமிந்தத் தனியன்களே அஹோபிஸைட்டத்து ஸம்ப்ரதாயத் திஷுஷ்ட அநாதியாய் அதுஸந்திக்கப்பட்டுவருமவை. புராதனமான மடத்துத் தனியன் புத்தகங்களிலும் இந்தத் தனியன்களே வெளிவந்துள்ளவை. இற்றைக்கும் பிராமானிகர்களான மடத்து சிஷ்யர்கள் இந்தத் தனியன்களைத்தான் அதுஸந்தித்துவருஞ்ஞர்கள். உபோத்தகாரர் கவீக ஸம்ப்ரதாயஸ்தாஸ்திரமும் மடத்து ஸம்ப்ரதாயத்திற்குச் சார்பாக எழுதக் கடமைப்பட்டவர் விபரீத குணகுணிகளிலே கைவைப்பது தகுதியற்றது. அந்த ப்ராமானிக தனியன்களை ஈஷத்தும் தொடராமல் “ஸ்ரீதேசிக க்ருதாசி இமாசி தவியப்பத்யாசி” “தவியப்பத்யம் ஸ்ரீதேசிக க்ருதம்” “ஸ்ரீதேசிக க்ருதமேவ தவியப்பத்யம்” என்றிட்டு வெவ்வேறு தனியன்களை துறைத்திருக்கிறார். ‘ஸ்ரீதேசிக க்ருதம்’ என்பதனால் கமக்கு ஈஷத்தும் மாச்சரியமில்லை. அந்த தேசிகனும் அதுஸந்தித்தருளின தனியன்களை விட்டிட்டு, கவீககாலத்தில் ஏதோ காரணர்த்தமாக ஒரு வகுப்பினர் ஏறிட்டுக்கொண்ட தனியன்களை மடத்துப் புத்தகத்தில் ஏறிடுவது அந்நியம். இதை மடத்தார் (இக்காலத்தவர்கள்) அபிசந்தித்தாலுஷ்ட அந்நாயயமென்பதில் தட்டினல். இது கிடக்க.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்குப் பிறகு பீரியலுற்ற ரூபரம்பரை இரு வகைப்பட்டது. அதில், எம்பெருமாலார், எம்பார், பட்டர், கஞ்சியர், கம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை ஆக இவ்வாசாரியர்களாலும் பரம்பரை தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கும் அஹோபிஸைட்டத்தவர்களுக்கும் பொதுவானது—சிறிதும் வேறுபடாத தென்க. உபோத்தகாரருக்கு இந்த பரம்பரை அநாதரணியமானாலும் மடத்துக்குச் சார்பாக

ரமுத முன்வந்தபோது அதனை வெறுக்கவும் ஒதுக்கவும் கியாயமில்லை. ஆயினும், கவினர்களாதரிக்கும் பரம்பரையையே பிரதான கோடிகில் ரமுதிவைத்து, (அப்பால்) எம்பார், பட்டர், கஞ்சியர், கம்பின்னை, வடக்குத் தெருவிதிப்பின்னை என்னு மாசாரியர்களைப் ப்ரஸ்தாவித்துள்ளார். இது வழியல்லா வழியென்று கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் அந்த மடாதிபதிகள். அவர்கள் இசைந்திருக்க இதைப்பற்றி கமக்கென்ன கவலை? 'ஏற்றி மனத்தெழில் ஞானவிளக்கை கிருளனைத்தும், மாற்றினவர்க் கெகாரு கைம்மாறு மாயனுங் காண்கில்லான், போற்றி யுகப்பதும் புத்தியிற் கெகாவதும் பொய்துபுகற், சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே' என்கிறபடியே ஆசாரியர்களின் தனியன்களை யதுஸந் திப்பது தவிர வேறு தஞ்சமில்லை கமக்கு. அவற்றை ஆக்ரஹவிசேஷங் களாலே யதேஷ்டமாக விதிவதும் மாற்றுவதும் கரகஜெறுது வென்பதை விவேகிகள் கண்கறித்துள்ளார்களாதலால் இந்த மாறுபாடுகளைப்பற்றி கமக்கு யாதொரு கரைதலுமில்லை. எதைபும் மாறுபடுத்தவே ஒரு வகுப்பு முன்வந்ததென்று மூதலித்தோமத்தனை.

ப்ரக்குதமான கமது துதுக்கு மிகவும் அவசியமான விஷய மொன்று காட்டி கிற்கின்றேனும். ஸ்ரீ பாஷ்ய-காரரிடமிருந்து பிரியனுற்ற மற்ருரு பரம்பரையை (பக்கம் 5ல்) ப்ரஸ்தாவிக்கின்ற உபோத்தகாதகாரர், திருக்குறையைப்பிரான் பின்னான், எங்கனாழ்வான், நடாதுரம்மாள், கிடாம்பியப்புள்ளார், ஸ்ரீமத் வேங்கடகாதார்யர் என்று காட்டிவருகையில் இவர்களுக்குத் தனியன்களையு மெழுதுகிறார். நடாதுரம்மாளுடைய தனியன் "ச்ருத ப்ரகாசிகாரம்பே ஸ்ரீ ஸுதர்சக ஸுரினா க்ருதம் * வந்தேஹம் வரதார்யம் தம்....." என்றெழுதினார். அதன் பிறகு ஆத்மேய ராமாதுஜாசார்யரென்ற கிடாம்பியப்புள்ளாரை ப்ரஸ்தா வித்து "கமோ ராமாதுஜாசார்யாய வேகாந்தார்த்த ப்ரதாபிகே, ஆத்மேய பத்ம் கபாசார்ய ஸுதாய குணசாலிகே" என்கிற கலோகம் இவருடைய தனியனாக வெழுதப்பட்டுள்ளது. கிடாம்பியப்புள்ளாருடைய உண்மை யான தனியன் எது என்பதை அடுத்தபடியாக விளக்குவோம். பெரிய பெருமான் தொடங்கி ஸகலாசாரியர்களுக்கும் "ததியத் தேசிக க்ருதம்— ததியத் ஸ்ரீ தேசிக க்ருதம்—ததியத் தேசிக க்ருதமேவ" என்றிப்படி சோம்பாமல் எழுதிவருமியர் இந்த * கமோ ராமாதுஜாசார்யாய தனியன் இன்னார் செய்ததென்பதை எழுதிவிடுக்க வேண்டாவா? அப்புள்ளார்க்கு ஆசார்யரான அம்மாளுடைய தனியனுக்குக் கர்த்தாவை எழுதிவிட்டு இதற்குமட்டும் கர்த்தாவைப் பற்றின ப்ரஸ்தாவமே செய்யாத காரண மென்ன? இருபது முப்பது வருஷகாலமாக காம் கம்முடைய தூல்களில் இத்தனியனைப்பற்றி ப்ரபல விசாரம் செய்திருக்கிறோம். அதை மிலர் பாராதவரல்லர். கவினர்களின் பலை குலருஷ்டிகளை காம் இந்த ச்ரீலாக மொன்றுகொண்டே அப்ரகம்ப்யமாக ஸ்தாபித்து வருகிறோம். அதை யிண்டு ஸங்கேஷபமாகத் தெரிவித்து இந்த கிவேதனத்தைத் தலைக் கட்டுகிறோம்.

கிடாம்பியப்பள்ளார் ஸ்ரீ சிகமாத் மஹாகுருவுக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யர். அவர்களுக்குத் தனியன் செய்யவேண்டுமென்றால் தச்சிஷ்யரான ஸ்வாமியே செய்திருக்கவேண்டும். ஸ்வாமி செய்தருளின தனியன் “யம்மா தம்மாபிதாத் யதிபத் கதித் ப்ராக்ரத் ப்ரக்ரீ யோத்யத்” இத்தயாதியான பரமகம்பீர மஹாச்சீலாகம் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இதுவே ஏன்கும் அதுஸந்தான பரம்பரைவிலுள்ளது. ஸ்ரீபாஷ்ய காலகோபத்திலும் *நமோ ராமா நுஜார்யாய தனியனே சொகஸ்பட்டு வருவதாக உடோபாத் காதகாரர் எழுந்திருப்பது பெரும்புலகு. ய்யாசிஷ்டரான ஒரு மஹாணம் இதை இனையார். ஸ்வாமி ஸந்தித்த தனியனைத் தன்னி இந்த சுலோகத்தைக் காலகோப பரம்பரையில் உட்டிக்கொள்ள முன்வந்தவர் இதுகாரும் ஒருவருமிக்கீழ். ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத் தனியனுக்குப் பிரதியாக ராமா நுஜ தயாபாத்ரத் தனியனை ஸ்ருஷ்டித்தவர்கள், * மமச் ஸ்ரீசைல காதாய தனியனுக்கும் பிரதியாக * நமோ ராமா நுஜார்யாய தனியனை ஸ்ருஷ்டித்தவர்களைக் கொன்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்? ஸ்ரீமாந் வேங்கடாதாரிய தனியனில் சில குறைகள் காண்டு ராமா நுஜதயாபாத்ரத் தனியன் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லி வருவதோடு கிளவாமல் எழுதியும் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த நமோ ராமா நுஜார்யாய தனியனைப் பற்றிடும் அவசியம் பேசவேண்டுகிறேன். உடோபாத்ராதகாரருக்கு இதை தேசிக க்ருதமாக எழுதத் துணிவு பிறக்கவில்லை. அப்பாசார்ய க்ருதம், குப்பாசார்ய க்ருதம்..... என்றெழுதிவைக்கவும் தகவரவில்லை. கோகிற்சன்னகைகளைக் கிளப்பினகாதத்தில் சில அய்யபதேச்யர்கள் போட்டிக்காக எழுதி வைத்ததென்ன முன்னமேயே ஸந்திக்கருதமாயிற்று. அப்புள்ளாரும் தேசிகனும் ஜீனித்திருந்த காலம் வரையில் இந்தச் சீலாகம் தட்டிகாட்டிற்றில்லைவென்பது சிலாலிதமும் பிறகு எப்போது கோன்றிற்று? இதற்குக் கரித்தாயார்? என்றென விசாரத்தைப் ப்ராமானிகர்களைவரும் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். செய்யுமளவில் ஸ்முதைய வித்தாந்தமே அப்ரதிஹத வித்தாந்தமாய்த் திகழும்.

தனியன்களை யதேஷ்டமாக மாற்றுவதென்பது பெரும்பாதகமான செயல் என்பதைத் திடமாக வுணரவேண்டும் ஸ்ம்மாந்வாருடைய *மாதாபிதா தனியனையம், உடையவருடைய *யோகித்ய மச்சுத் தனியனையும் விட்டு வேறு தனியன்களைப் பரிக்ரஹித்தது கி. பி. 18 அல்லது 19-வது நூற்றாண்டிலேயொழிய அதற்கு முன்பு அல்ல. முன்னமே மாற்றியிருந்தால் ஸ்ம்மாந்வாருடைய பொதுத் தனியன்களின் அதுஸந்தானத்தில் *மாதாபிதாவும் *யோகித்யமும் இவர்களுக்கு வந்திருக்க அவகாசமே வில்லை. முழுமதம் விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி யென்பதை ஒவ்வொரு விஷயமும் முதலிக்கும்.